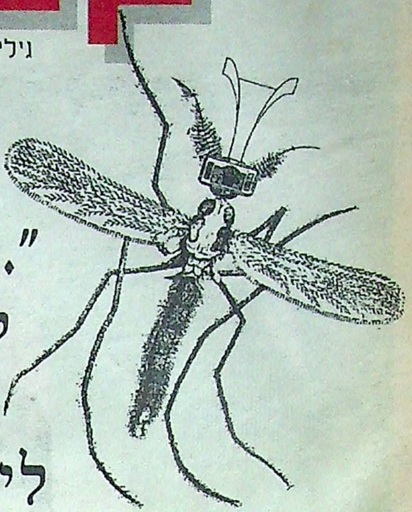
הארץ מולטימדיה

קפטן אינטרנט

http://www.haaretz.co.il/captain
גיליון מס' 53 10.3.98

"...כיום איננו זקוקים עוד לכוהנים, מכיוון שמודמים ופקסים מספיקים כדי ליצור קשר בינינו לבין עולם של ערפדים ושדים. וירוסים עולים אל פני השטח, משורבטים על מסכי המחשב והטלוויזיה. הטלפון הוא 'מדיום דרכו רוחות יכולות לתקשר'; הלחש הסטטי אותו אנו שומעים על קו הטלפון הוא הסכום של כל המלמולים החיוורים של המתים, קולות ריקים של קשרים מוחמצים..."

פרופ' סטיוון שבירו, עמ' 8

והזוכים הם...

עמ' 4

הילדים רוצים מחשב?

עמ' 12

דו"ח אמין

על האקרים עם לב זהב

עמ' 7

התר לוקליר

פורים

עדיעת הגולשים

עמ' 14

גופר

עכבר הכפר

תצלום: רויטרס

אומרים שתמונה אחת שווה אלף מלים, אבל לא בטוח שמדובר בתמונה הספציפית הזו. רואים בה שלושה מהאנשים החזקים בשוק האינטרנט – סקוט מק'ינלי, מנכ"ל סאן מיקרוסיסטמס (באמצע); ג'ים ברקסדייל, מנכ"ל נטסקייפ (מימין), וביל גייטס, מנכ"ל מיקרוסופט – מסבים לשולחן אחד. רואים בה גם את התככים, את האגרופים הקפוצים של ברקסדייל ומק'ינלי, את חיוך ה"לא שמעתי מה אמרתם עלי" הנבוך של גייטס, ואת חוסר הסימפטיה של שני האישים כלפיו.
התמונה הזו צולמה בשבוע שעבר, בעת שימוע בפני הסנאט האמריקאי. באותו שימוע דחה גייטס את הטענות על מאפיינים מונופוליסטיים של מיקרוסופט ועל רצונה להפוך את האינטרנט ל"כביש אגרה פרטי". זה לא היה יום טוב לגייטס.
אבל מק'ינלי וברקסדייל יכולים להסתודד עד מחר. מיקרוסופט כבר הודיעה שהיא תפיץ את תוכנת חלונות 98, הכוללת הטמעה של הדפדפן במערכת ההפעלה, בקרוב. אז בסדר, היא מחויבת להסביר לצרכנים איך מוציאים את הדפדפן שלה ומכניסים את הדפדפן של נטסקייפ, אבל כמה אנשים באמת יעשו את זה, ועוד יותר חשוב: למה להם? שלושת האנשים בתמונה יודעים את זה טוב מאוד, עובדה שרק אחד מהם מרשה לעצמו לחייך.

עד כאן "אני משתדל לשחק בשעות שלא יפריעו לחיי המשפחה שלי. העבודה, המוסיקה והמשפחה קודמים אצלי. אפילו שעות השינה שלי כבר כמעט לא נפגעות, כי למדתי לחלק נכון את הזמן. אם זה מפריע – אני אומר אר־קיי, וסוגר. מחשב זה דבר נהדר, אבל נראה לי מוגזם להתגרש בגללו" (רמי פורטיס ל"ידיעות אחרונות", 26 בפברואר '98)

מצב התעשייה (1) "באחרונה יצא לי לראות סדרה של ציורי ילדים, שהתבקשו לדמיין איך נראה בכיר בתעשיית ההיי־טק. הם רואים את האנשים שעובדים בתעשייה בעין לא כל כך יפה... רוב התמונות היו של גברים עם משקפיים עקומים, חולצות מקומטות, ומכנסים שיצאו מהאופנה בערך לפני עשור" (סטפן לוין, מנהל כוח האדם ב"טקסס אינסטרמנטס", מעיד לפני ועדת הסנאט שדנה בנושא המחסור בכוח העבודה בשוק ההיי־טק בארה"ב)

מצב התעשייה (2) "האינטרנט לא צריך ליהנות מיחס מיוחד, אבל אסור לנו לתת למיסוי לא נכון להגביל את הרשת ולבלום את ההתפתחות של הסיכוי הכלכלי הגדול ביותר שהיה לנו זה כמה עשורים" (נשיא ארה"ב ביל קלינטון מביע את תמיכתו ב"חוק חופש האינטרנט ממיסוי", הקובע איסור על הטלת מסים כלשהם על מסחר מקוון למשך חמש שנים)

מצב התעשייה (3) "האינטרנט נותן לך ללכת לכל מקום שאתה רוצה. הפתיחות הזאת היא אבן הפינה של כל מה שאנחנו רוצים לעשות" (ביל גייטס מעיד בפני ועדת הסנאט על תחרות בתעשיית ההיי־טק)

מאותו הכפר "אם הוא מכר את נשמתו לשטן, אז במיקרוסופט יכולים להיות מאוד מרוצים ממנו" (ג'ים בארקסדייל, מנכ"ל חברת נטסקייפ, בתשובה לשאלה האם צריך לפסול את לורנס לסינג, המומחה החיצוני שמונה על ידי בית המשפט כדי לברר את התביעה נגד מיקרוסופט, מכיוון שהוא מכר את נשמתו לשטן)

אליפות הארץ בגלישה באינטרנט, שנפתחת היום, היא יוזמה נחמדה. להבדיל מתחרויות אתרים, המקבילות למסגרות כמו גראמי, אוסקר או פוליצר (ראו עמ' 4) – אליפות המיועדת למשתמשים היא דבר בלעדי לרשת. מי שמע על אליפות קוראי העיתונים? מי יכול לדמיין לעצמו את אליפות צופי הקולנוע, או מאזיני הרדיו? במה יתחרו ביניהם צופי הטלוויזיה, מי מוצא קודם את הערוץ הטורקי?

אבל הרשת, ואלה באמת חדשות מרעישות, שונה מכל אלה. זה לא תמיד יתרון, סביר להניח שהמדיום היה פופולארי בהרבה אם הוא היה פשוט לתפעול כמו האחרים. אבל הוא לא. שימוש באינטרנט מחייב ידע, והרבה הרבה סבלנות.

אבל מיהו "גולש טוב"? על פי מארגני אליפות הארץ (חפשו אותה באינדקסים העבריים), גולש טוב הוא זה שיודע למצוא, ומהר, את מבוקשו, תוך כדי שימוש בכל הכלים שנותנת הרשת (ואז פותר חידות). האומנם? הקפטן לא בטוח שהוא מסכים עם ההגדרה.

גולש טוב, אם תשאלו את האיש עם השפם, הוא אדם שמבין את המדיום. לא את הטכנולוגיה, את המהות. למצוא אתר במהירות זה דבר אחד, אבל גולש טוב צריך לדעת גם לעצום עיניים ולקפוץ קפיצת ראש אל הבלתי נודע. משימה כזו לא נמצאת במסגרת האליפות, חבל – זהו היתרון הגדול ביותר של הרשת.

גולש טוב צריך לקיים יחסי קרבה עם הדפדפן שלו, להכיר את מגבלותיו ויתרונותיו של הכלי, לפנק את הדפדפן בפלאג־אינים מתאימים, לרענן מדי פעם בפעם תיקיות עמוסות.

גולש טוב לא חייב להיות יושב צ'טים קבוע או בונה אתרים מומחה, הוא גם לא חייב להכיר את כל קבוצות הדיון. גולש טוב צריך לדעת מה מעניין אותו.

והכי חשוב, גולש טוב צריך להיות אדם טוב. לתת מחמאות כשצריך, לשלוח ביקורות מנומסות בדואר אלקטרוני (ובכלל, להיות מנומס), לא לקלל בצ'טים, לא להתעצבן בכל פעם שהמודם תקוע, לא להתעצבן בכלל. רוצים דוגמה טובה, קחו אותה

מהקפטן שלכם

עורך: דרור פויר. סגנית עורך: נטע גורביץ. עיצוב: אמיר חסון.
כתובת המערכת: עיתון "הארץ", רחוב זלמן שוקן 21, תל אביב 61001 טלפון: 03־5121755 פקסימיליה: 03־5121753 דואר אלקטרוני: captain@haaretz.co.il
המהדורה האלקטרונית של המוסף "קפטן אינטרנט" עולה מדי שבוע באתר של הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain. האתר מתוחזק על ידי IOL – http://www.iol.co.il. הכתובות המומלצות מרוכזות מדי שבוע באתר־העל "נטקינג": http://www.netking.com/captain. המהדורה האלקטרונית של Wired מתעדכנת מדי יום באתר: http://www.hotwired.com

תרגום "שפה היא וירוס": עידו בן־כנען

QTEXT 98

חוצפה ישראלית

אף על פי שמנסים לשכנע אותך שכל העולם מדבר בשפה אחת, באנגלית, אנחנו יודעים שכאן בישראל כותבים בעיקר בעברית. מימין לשמאל.
להבדיל ממעבדי התמלילים המגיעים אלינו מחו״ל, מעבד התמלילים QTEXT 8 נוצר בישראל, במיוחד בשביל מי שכתיבה עברית היא הצורך הראשוני שלו. היכרות רבת שנים עם אלפי הצרכנים הישראלים, איפשרה לנו להציע לך מענה מושלם בעברית לסביבת חלונות. *

QTEXT 8, בגירסה החדשה לחלונות, מציע:

- עריכה אינטואיטיבית של טבלאות.
- ממשק מודרני, בעל יכולת התאמה לצורכי המשתמש.
- ניהול מסמכים מתקדם בעברית ואנגלית.
- מתקן שגיאות איות בעברית, אנגלית ו־7 שפות אירופאיות נוספות.
- מילון עברי אנגלי ואנגלי עברי.
- עריכת מסמכים ב־30 שפות, כולל ערבית ורוסית.
- הפתרון הטוב ביותר ליצירת דפי HTML.
- קישוריות לתוכנות E-mail.
- שיגור וקליטת פקסים ישירות מן המחשב.
- כלי עיצוב מתקדמים: עריכה בטורים, מרקר, מברשת עיצובים, רקע לטקסט והצללות.
- כלים משוכללים לכתיבת מאמרים וחוברות: עורך משוואות, הערות שוליים, תוכן עניינים, אינדקס, ניקוד.

לפרטים והזמנות:
טל: 07-9910777, פקס: 07-9910151, דביר מוצרי תוכנה, קבוץ דביר ד.נ. הנגב 85330

---

* אם יש לך מעבד תמלילים אחר פרט לקיוטקסט, אפשר לבדוק את מידת התאמתו לכתיבה משולבת בעברית ואנגלית, על ידי הקשה פשוטה של הצירוף הבא: ״ב–9 שעות ניתן ללמוד את QTEXT לחלונות״. בלי להוסיף רווח לפני ואחרי המקף. לאחר שסיימת, נסה להחליף את הספרה 9 ל–8. אם נתקלת בקשיים, כדאי לך להתקשר אלינו ולקבל פתרון טוב יותר.

QTEXT
עברית היא השפה הטבעית שלנו

קח את הפסל וברח

אחרי שבועות של מתח מורט עצבים, חולקו בסוף השבוע פרסי ה־Webby בסן פרנסיסקו

זו רק השנה השנייה שהטקס מתקיים, אבל פרס ה־Webby כבר תפס לעצמו מקום של כבוד ברשת. נכון, יש עוד המון תחרויות דומות, אבל אף תחרות לא הצליחה לגייס שופטים מוצלחים כל כך כמו דניס רודמן, תומאס דולבי, אסתר דייסון ועוד סנאטורים, אנשי מדע ומו״לים, שישפטו כל אחד בתחום העיסוק שלו.

במקביל לתחרות ה״אקדמית״, נפתחה גם תחרות של ״העם״. יותר ממאה אלף גולשים מכל העולם בחרו את האתרים המועדפים עליהם. לפעמים הבחירות זהות לבחירת המומחים, ולפעמים לא.

מה נשתנה מהשנה שעברה? לא הרבה. אפשר להבחין במגמה של העדפת אתרים פשוטים יחסית שעולים במהירות, אל מול נטישת האתרים ״הכבדים״ (בגרפיקה, לא בתוכן). אבל לא מדובר בסקופ גדול. האינטרנט עמוס ואתר שלא עולה במהירות, ננטש לטובת אתר רזה יותר.

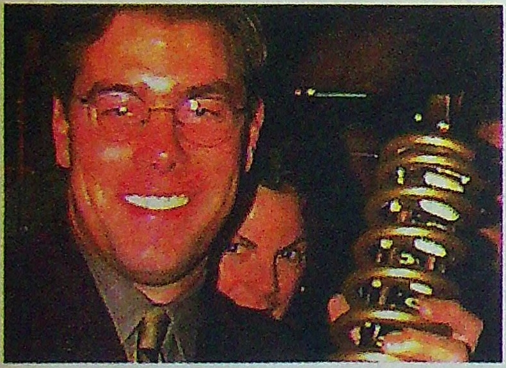
מוזר שהתחרות לא כללה את מנועי החיפוש, שהם האתרים הפופולאריים ביותר. חבל גם שהיא לא כללה קטגוריות קצת יותר משעשעות, והכי חבל שלא בחרו פסל יותר יפה.

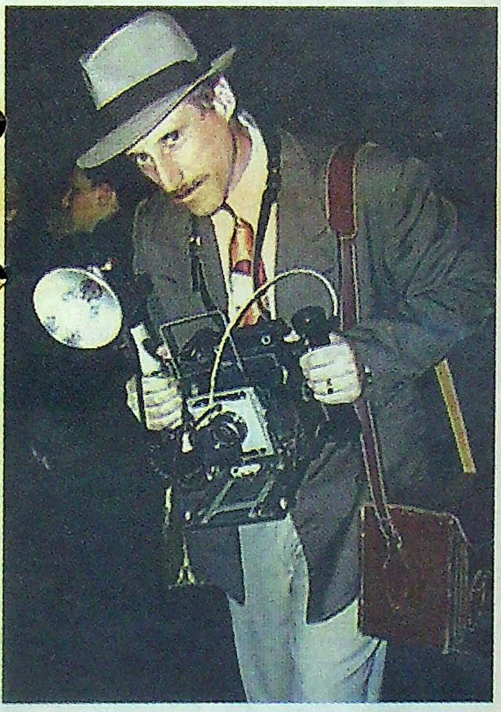
את זוכי השנה שעברה ואת כל האתרים שהיו מועמדים השנה (כולל ביקורת קצרה על כל אחד מהם), ניתן למצוא באתר התחרות: http://www.webbyawards.com.

והזוכים הם:

פסלון ה־Webby (למעלה); שתיים מהמשתתפות באירוע (משמאל למעלה); מייקל אודונל, נשיא ״סלון״ (משמאל למטה) וצלם פפראצ׳י (מימין). מתה התדמית היורמית

אמנות
בחירת השופטים: Entropy8
http://www.entropy8.com
בחירת הגולשים: Atlas
http://www.atlasmagazine.com

קהילה
בחירת השופטים: The Well
http://www.thewell.com
בחירת הגולשים: WBS
http://pages.wbs.net

חינוך
בחירת השופטים: StarChild
http://starchild.gsfc.nasa.gov
בחירת הגולשים: The Smithsonian
http://www.si.edu

קולנוע
בחירת השופטים והגולשים: The Internet Movie Database
http://www.imdb.com

משחקי מחשב
בחירת השופטים: BeZerk
http://www.bezerk.com
בחירת הגולשים: Imagine Games
http://www.imaginegames.com

בריאות
בחירת השופטים: Mayo Clinic Health
http://www.mayo.ivi.com
בחירת הגולשים: Ask Dr. Weil
http://www.drweil.com

בית
בחירת השופטים: BabyCenter
http://www.babycenter.com
בחירת הגולשים: Better Homes and Gardens Online
http://www.bhglive.com

פנאי
בחירת השופטים: gURL
http://www.gurl.com
בחירת הגולשים: PlanetOut
http://www.planetout.com

עסקים
בחירת השופטים: The Vanguard Group
http://www.vanguard.com
בחירת הגולשים: Nolo Press Self-Help Law Center
http://www.nolo.com

מוסיקה
בחירת השופטים: Experience Music Project
http://www.experience.org
בחירת הגולשים: MTV Online
http://www.mtv.com

חדשות
בחירת השופטים: NEWS.COM
http://www.news.com
בחירת הגולשים: ABCNEWS
http://www.abcnews.com

פוליטיקה/חוק
בחירת השופטים והגולשים: CNN/TIME AllPolitics
http://www.allpolitics.com

מגזינים
בחירת השופטים: Salon Magazine
http://www.salonmag.com
בחירת הגולשים: Merriam-Webster
http://www.m-w.com

רדיו
בחירת השופטים: AudioNet
http://www.audionet.com
בחירת הגולשים: The Art Bell Web Site
http://www.artbell.com

מדע
בחירת השופטים: ExploraNet :Exploratorium
http://www.exploratorium.edu
בחירת הגולשים: Mars Pathfinder Mission
http://mpfwww.jpl.nasa.gov/default1.html

ספורט
בחירת השופטים: CBS Sportsline
http://www.sportsline.com
בחירת הגולשים: ESPN
http://espnet.sportszone.com

טיולים
בחירת השופטים: CitySearch New York City
http://newyork.citysearch.com
בחירת הגולשים: Travelocity
http://www.travelocity.com

טלוויזיה
בחירת השופטים: PBS Online
http://www.pbs.org
בחירת הגולשים: Sci-Fi Channel: The Dominion
http://www.scifi.com

האתר המוזר
בחירת השופטים והגולשים: Bert is Evil
http://www.fractalcow.com/bert

" These are my vitamins " "את הצנטרום שלי אני קונה בבית מרקחת"
" Centrum of course, everyday " " J'utilise centrum tous les jours " "צנטרום. יום יום"
" Centrum of course, everyday " „Для меня, разумеется, - Центрум“ " Vitaminas para mi
" J'utilise centrum tous les jours " " למה צנטרום? כי זה מה שהגוף שלי
" Vitaminas para mi - centr para mi - centrum "
" These are my vita "את הצנטרום שלי אני קונה בב
"צנטרום. יום יום" " Cent J'utilise centrum tous les jours "
" Centrum of course, ever vitamins " " Vitaminas para mi
" J'utilise centrum tous "למה צנטרום? כי זה בדיוק מה שהגוף
" Vitaminas para mi - centrum ara mi - centrum "
"את הצנטרום שלי אני קונה בבית מרקחת" ese are my vitamins "
„Для меня, разумеется, - Центрум ours " " These are my v
" Centrum of course, every itamins " " Vitaminas para mi
" למה צנטרום? כי זה מה שהגוף שלי צריך entrum tous les jours "
" Vitaminas para mi - centrum " ra mi - centrum "
" These are my vitamins "את הצנטרום שלי אני קו
" Centrum of course, everyday " " " " These are my v
" Centrum of course, everyday " „Для меня, разумеется, - Центрум“ " Vitaminas para mi
" J'utilise centrum tous les jours " "למה צנטרום? כי זה בדיוק מה שהגוף שלי צריך"
"צנטרום. יום יום" " Vitaminas para mi - centrum " " Centrum

בכל יום, בכל מקום, צנטרום המולטיויטמין מס' 1 בעולם.

ויטמינים

	מרכיבי הפורמולה	כמות בטבליה	% מהכמות היומית המומלצת לפי US RDA
.1	ויטמין A	4,000 IU	100%
.2	בטא קרוטן	1,000 IU	
.3	ויטמין E	30 IU	100%
.4	ויטמין C	60 mg	100%
.5	חומצה פולית	400 mcg	100%
.6	ויטמין B1	1.5 mg	100%
.7	ויטמין B2	1.7 mg	100%
.8	ויטמין B3	20 mg	100%
.9	ויטמין B6	2 mg	100%
.10	ויטמין B12	6 mcg	100%
.11	ויטמין D	400 IU	100%
.12	ביוטין	30 mcg	10%
.13	ויטמין B5	10 mg	100%
.14	ויטמין K1	25 mcg	

מינרלים

	מרכיבי הפורמולה	כמות בטבליה	% מהכמות היומית המומלצת לפי US RDA
.15	ברזל	18 mg	100%
.16	אבץ	15 mg	100%
.17	מגנזיום	100 mg	25%
.18	סידן	194 mg	19%
.19	זרחן	150 mg	15.6%
.20	יוד	150 mcg	100%
.21	נחושת	2 mg	100%
.22	מנגנז	2.5 mg	
.23	כרום	25 mcg	
.24	מוליבדנום	60 mcg	
.25	סלניום	25 mcg	
.26	סיליקון	10 mcg	
.27	סטנום	10 mcg	
.28	ונדיום	10 mcg	
.29	ניקל	5 mcg	

צנטרום פלוס

29 ויטמינים ומינרלים בטבליה אחת ליום

ניאופרם במחשבה בריאה

הצטרפו עכשיו לתוכנית הבריאות וההטבות של צנטרום 03-63-63-556. להשיג בכל בתי המרקחת וברשתות הפארמים.

ביום רביעי שעבר החלה הכנסת לשדר שידורים חיים של ישיבות המליאה בווידאו באינטרנט. השידורים, שיפעלו במשך כל שעות העבודה של הכנסת, מועברים לרשת על ידי נטוויז'ן באמצעות מחשב שהוצב בכנסת, הקולט את צילומי הווידאו ממצלמות ערוץ 33 המוצבות במשכן. צילומי הווידאו יועברו דרך הרשת של נטוויז'ן לשרת הכנסת ומשם לאינטרנט, באמצעות תוכנה של חברת VDO. בשידורים אפשר לצפות בכתובות:

- http://www.knesset.gov.il/knesset/video/live.htm
- http://www.netvision.net.il/knesset/live.htm

גידול של 27% במכירות של אתר המכירות הפומביות http://www.onsale.com, לעומת הרבעון הקודם. ברבעון הרביעי של '97 נמכרו דרך האתר מוצרים ב־41.1 מיליון דולר, לעומת 32.3 ברבעון השלישי. בסך הכל הסתכמו המכירות באתר ב־'97 ב־116 מיליון דולר – גידול של 277% ביחס ל־'96.

חברת אפל הודיעה על הפסקת הפיתוח של מחשב היד ניוטון ושל האי־מייט 300 – המחשב הנישא לילדים. במסגרת פעולות הרה־ארגון הוחלט באפל להקפיא בשלב זה את שני הפרויקטים. עם זאת, מלאי המוצרים האלה שנמצא בחנויות יימכר, והחברה תמשיך לספק תמיכה לבעלי המוצרים.

המכללה האזורית האקדמית בעמק הירדן החלה בהפעלת שיטת לימודים באמצעות מכשירי וידאו, בשיתוף עם אוניברסיטת בר אילן ואוניברסיטת דיוק בצפון קרולינה, ארה"ב. המרצים מאוניברסיטת בר אילן מעבירים קורסים במסגרת החוג לארכיאולוגיה וארץ ישראל לתלמידים משתי המדינות בו בזמן, באמצעות מכשירי טלוויזיה בעלי מסכי ענק המותקנים בכיתות.

חמשת התוכנות המורדות ביותר ב־ DOWNLOAD.COM

http://download.com

1. ICQ (32־bit)
2. WinZip (32־bit)
3. LView Pro
4. Paint Shop Pro (32־bit)
5. NetZip

חמשת המדפסות המומלצות (הזרקת דיו) של COMPUTER.COM

http://www.computer.com

1. Epson Stylus Color 600
2. HP DeskJet 672C
3. Photo Canon BJC־4304
4. Epson Stylus Photo
5. Lexmark 7000 Color Jetprinter

חמשת הדמואים המורדים ביותר ב"גיימ־ספוט"

http://www.gamespot.com

1. Frogger
2. Jedi Knight – Mysteries of the Sith
3. Battlecruiser 3000 A.D
4. טומב ריידר 2
5. קוויק 2 v3.13

דיוקנו של ההאקר הישראלי כאידיאליסט צעיר

איך הצליח אנלייזר לחדור למחשבי הפנטגון, ומה בעצם הוא ביקש להשיג

באחרונה הותקף מחשב של הפנטגון, ב"מתקפה המאורגנת והשיטתית ביותר שהפנטגון נתקל בה עד כה", כפי שהודיע סגן שר ההגנה האמריקאי, ג'והן האמר. בעקבות מחשב הפנטגון, הותקפו בימים האחרונים עוד עשרות מחשבים של גופים ממשלתיים, אקדמיים ומסחריים (כולל חברות אבטחה) בארה"ב על ידי ארגוני האקרים בעלי אוריינטציה אנרכיסטית, ועכשיו מחפשים כולם את אנלייזר. אנלייזר הוא שם הקוד של ההאקר הישראלי – בן 18 וחצי, לפני גיוס, סובל מדיסלקציה קלה – שלימד שניים מילדי קליפורניה התמימים פריצה מהי; ושעל פי השמועה, פתח לעצמו דלתות אחוריות ללא פחות מ־400 אתרים צבאיים.

מטרתו, לדבריו, היתה "אידיאליסטית": האתגר והאיבה שהוא חש ל"ארגונים גדולים ומדינות". אבל חברים בארגון ההאקרים הבינלאומי "אנפורסר" – "האוכפים", באתר http://www.chronosphere.net/enforcers – שאנלייזר וחניכיו השתייכו אליו, אמרו השבוע כי אולי התכוון אנלייזר לתקוף, מתוך מחשב הפנטגון, אתרים של פדופילים. לפי גרסה זו, מה שהטריד את ההאקר הישראלי לפני גיוסו הוא אוזלת היד של ממשלת ארה"ב בלוחמה בפדופיליה המשתוללת. עכשיו גם אפשר להבין למה הנער גולש לאתרי המין: כדי למחוק אותם!

אבל ראיון קצר שפורסם ברשת עם לוכד ההאקרים חשף כמה נקודות מעניינות יותר. האחראי ללכידתם של שני ההאקרים מקליפורניה הוא דיין ג'ספר, הממונה על האבטחה של ספק האינטרנט "סוניק". ג'ספר הוא איש רציני, הקורא באופן קבוע את עלון ההודעות של צוות התגובות למצבי חירום במחשבים, הפועל באוניברסיטת קרנגי מלון – אחד המקורות האמינים היחידים לאזהרות מפני וירוסים ובאגים, ופרצות הקוראות לפורצי מחשבים. בעוד שבאינטרנט שמועות על וירוסים שלא היו ולא נבראו עושות להן כנפיים, הווירוסים המסוכנים באמת מתועדים באתר http://www.cert.org, והתרעות נשלחות למעוניינים בדואר אלקטרוני.

ג'ספר, למשל, לא רק מקפיד להתעדכן בחדשות צוות התגובות, אלא אף מפנה את ההתרעות מהצוות, המתקבלות בדואר האלקטרוני, ישירות לביפר שלו. "כך, גם מאוחר בערב, אם הביפר שלי מצפצף עם הודעה על וירוס או באג, אני יכול לבדוק אם זה רלוונטי למערכת שלנו", הסביר.

רק מה? מתברר שהעדכון התכוף וההפרעות לחייו הפרטיים לא היו הכרחיים. זאת, משום שהקונץ שבעזרתו חדרו ההאקרים למחשב הפנטגון, אר מר ג'ספר, פורסם במסגרת ההתרעות השוטפות כבר בחודש דצמבר! ולא רק זאת, אלא שתיקון של מיקרוסופט לבעיה סופק בינואר. אז הנה האמת המרה (או המתוקה, לפי [illegible] יכותכם הארגונית): קסם ההאקרים אינו נעוץ רק בתחכום הטכנולוגי שלהם (וכמובן בהשראה ישראלית), אלא גם בסחבת בירוקרטית אצל היעד – שבמקרה זה, לא יישם את המלצות מרכז ההתרעות גם בתום שלושה חודשים [illegible]ר פרסומן.

כשנשאל על כך ג'ספר, שדיבר השבוע עם לא פחות מ־17 אנשי אף־בי־איי, הוא לא האשים את אנשי הפנטגון בהזנחה. לדבריו, זהו סוג של פשרה שנעשית בלית ברירה כאשר יש משימות דחופות יותר ופחות במסגרת הביטחון השוטף של אתרים. הוא עצמו אינו בטוח בנחיצות של שמירה קפדנית, 24 שעות ביממה, על מחשבי הפנטגון שמחוברים לאינטרנט, בעיקר משום שבעצם אין בהם חומר סודי.

תיאורטית, יישום של כל התיקונים והטלאים לבאגים הקיימים יכול להעלות את רמת ההגנה על המחשבים. מדוע לא עושים זאת כולם? את התשובה אפשר למצוא בין השורות של דברים שאמר השבוע דובר המעבדה להנעה סילונית בפסדינה, קליפורניה, שהיתה אחד מקורבנות ההתקפה השבוע. הדובר, פרנק אודונל, הטיל ספק בכך שניתן היה למנוע את ההתקפה. לגבי הטלאי של מיקרוסופט הוא אמר: "מיקרוסופט משחררת זרם קבוע של טלאים בתחום החיבור לרשת... אינני יכול להגיד בביטחה אם יש ביניהם טלאי שהיה מונע את ההתקפה הזו".

דו"ח אמין

עידו אמין

אתר הכנסת שנפרץ בידי חבורתו של אנלייזר. מחו על העיכוב בבניית העמוד של הנשיא וייצמן

מיהו אנלייזר

בראיון מקוון שנערך עמו באתר http://www.antionline.com, סיפר על עצמו אנלייזר את הפרטים הבאים: הוא בן 18 וחצי, עומד לפני גיוס, לא בעתרדה. הוא קצת ניהיליסט, שונא ארגונים גדולים ומדינות, ונמצא בעסקי הפריצות זה כשנתיים.

הוא קצת דיסלקטי, אך למרות זאת עבד בעבר בחברה לאבטחה. את חשבון הבנק של החברה הוא פרץ לאחר שלטענתו גנבה כסף מלקוחותיה, ורצתה לפטר אותו. מדוע לא פנה למשטרה? משום, שלדבריו, הוא היה חתום על הסכם סודיות. אכן, טוב לראות שיש עוד נוער עם ערכים!

את אנלייזר, אגב, לא ניתן להסגיר לארה"ב. אם הוא ירצה להיחשף, נשמח לעשות לו כבוד. אבל אולי מוטב שישמע לעצתו של דיוויד קנדי, מנהל מחקר בארגון האבטחה הבינלאומי למחשבים: "שמישהו בישראל יושיב את אנלייזר, ויסביר לו שהחיים הם סרפיים, והם יכולים להיות רגילים ומהנים, או בלתי מהנים. לכן, מוטב שהוא יימוג. בלי שום נזק, רק שיימוג".

העצה הזו לא הספיקה להגיע אל אנלייזר, והו[illegible] העניק ראיון ל"וואלה! חדשות" – בעולם האמיתי, בקניון איילון שברמת גן. נו, אז מה עוד אנחנו יודעים עליו עכשיו? שהוא מרכיב משקפי ריי־באן, שעיניו אדומות, שהוא מדבר בקול שקט. והכי מעניין: לגדי שמשון, ע[illegible] "וואלה!", אמר אנלייזר כי הוא גם בין העומדים מאחורי הפריצה לאתר הכנסת, שנעשתה על ידי קבוצת "מחתרת האינטרנט הישראלית". באותה פריצה, כמו בשאר מעלליו, לא גרם אנלייזר נזק של ממש – הוא רק הכניס שורה המותחת ביקורת על בוני אתר הכנסת, שבשנה מאז עלה האתר לרשת טרם גמרו לבנות את העמוד של הנשיא וייצמן. זו בדיוק הגישה הרכה שבה נהגו פורצי הפנטגון, ושגרמת להרמת גבה בעולם: האם אנלייזר לא גרם נזק גדול יותר בגלל האידיאלים שלו, או רק בגלל חוסר יכולתו?

ירד מחיר הדומיין

מאז ספטמבר '95 גובים ברשם האתרים המרכזי של האינטרנט 100 דולר בעבור רישום אתר חדש, במקום המחיר של 0 דולר, שהיה נהוג קודם. רישום בחינם התאפשר עד '95 בגלל שסוכנות המדע האמריקאית מימנה את שירותי הרשם – חברה פרטית שעבדה ברשיון. אלא שלשכת הרשם הופרטה, והחברה המנהלת אותה, NSI, קבעה את התעריף החדש, למרות מחאותיהם של ציבור בעלי אתרים וספפרי השמות. 70% מהכסף נשאר בידי NSI, ואילו 30% הועברו לתוכנית הציבורית "הדור הבא", שנועדה לקדם את המדע לטובת, כמובן, הדור הבא.

גם באמריקה הדמוקרטית עברו יותר משנתיים של רטינות, עד שנמצא מי שהרים את הכפפה וקרא תיגר על הממסד האינטרנטי. עורך הדין ויליאם בוד הגיש באחרונה תביעה דו־ראשית, שמטרתה להוריד את תעריף רישום האתר ל־10 דולר בלבד. למה דווקא 10 דולר? כי זו, לטענת בוד, העלות האמיתית של רישום האתר, כולל אפילו רווח סביר. הטענה הראשונה של בוד היא, כי 30 הדולרים המועברים לקרן "הדור הבא" הם מס לא חוקי, שכן הרעיון מעולם לא אושר על ידי בית המחוקקים, ואין כל תוקף חוקי לגביית הסכום המיועד למימונו. אם תתקבל טענה זו, יירד מחיר הרישום ל־70 דולר לאתר. וזה עוד לא הסוף: בוד מתכוון להוכיח כי ל־NSI אסור לגבות סכום הגבוה מזה הנדרש להחזיר את עלות ההפעלה של שירותי לשכת הרשם, בתוספת עמלה צנועה בלבד. לפי חישוביו, צריך התעריף לעמוד על עשרה דולרים בלבד.

על פי תגובתו הראשונית של בית המשפט, לא מן הנמנע כי בקרוב תיאלץ NSI להחזיר כ־50 מיליון דולר, שנגבו, אולי, שלא כדין. אם רשמתם בשנתיים האחרונות אתר, אולי תקבלו בקרוב צ'ק בדואר.

"יאהו!" יותר טוב מכסף

בעוד ויזה כ.א.ל מהדקת את העניבה ומקפידה על טוהר המסחר באינטרנט, הנה חדשות מוויזה הבינלאומית. בהמשך לפרויקט מדריך הקניות האינטרנטי שהקימה ויזה עם אינדקס האתרים "יאהו!", הנה הפצצה האחרונה: כרטיס אשראי שעליו מתנוססת הכתרבת "ויזה יאהו!". בישראל תמורת הסבר וקשת החיים, קשה לדמיין כרטיס אשראי דומה. האם תרצו שיהיה לכם "וואלה ויזה", "ויזה תפוז", "ויזה דפי רשת", "אחלה ויזה" או "ויזה סבבה"?

אך אמריקה, כידוע, היא ארץ האפשרויות הבלתי מוגבלות. הכרטיס המשותף לוויזה ול"יאהו!" תופס את השור בקרניו, ומציע כרטיס אשראי בטוח

לאינטרנט – עכשיו. לכרטיס, המכונה "יאהו פלטינום ויזה", אין דמי שימוש שנתיים, ויש הבטחה לקניות בלא סיכון, פירוט חשבון 24 שעות ביממה, שירות לקוחות בדואר אלקטרוני וריבית של 9.99% בשנה בלבד. גם נקודות הבונוס ניתנות למימוש בכמה אתרי אינטרנט מרכזיים, כמו חנות הספרים אמזון בכתובת:
.http://www.amazon.com
באמת, יותר טוב מכסף.

בהרשמה לקבלת הכרטיס מבקשת חברת ויזה מהלקוח את פרטיו – וזה כולל את מספר הביטוח הלאומי (המקביל למספר הזהות בישראל), מקום המגורים המדויק, זמן השהות במקום המגורים, גובה המשכורת, גובה ההכנסה במשק הבית, שם הבתולים של אמא, ואת מספרי חשבונות האשראי שיש לכם כיום. ומעניין: לצורך העברת כל אלה, מסתפקת ויזה בשרת מאובטח מצוי, כמו זה שיש בחנויות רבות באינטרנט. אז כנראה שהשרתים האלה בטוחים למרות הכל, לא?

שפה היא וירוס

"השפה עצמה הפכה ליותר ויותר ממשית. רחוקה מלהתייחס רק לעצמה, היא משולבת בחוזקה בכל יתר ההיבטים של המציאות החברתית בת־זמננו. זהו וירוס אשר איגד עצמו באופן שלם מדי בחייו של מארחו", פרק 10 מתוך Doom Patrols, ספרו של סטיון שבירו

סטיון שבירו

"מה בא קודם, המעי או השרשור (סוג של טפיל)?" במכתם זה מציע ויליאם בורוז שטפילות – שחיתות, גניבה ספרותית והקצבת יתר – למעשה גובלים בחיים עצמם. זה לא סתם שהשרשור קושר עצמו למעי שהסתדר בלעדיו. נאמר זאת כך: המעי התפתח כפי שהתפתח רק כדי לספק לשרשור צורת חיים נוחה ורווחית וסביבה בה הוא עשוי לשגשג. למעיים שלי יש יחסים אינטימיים עם השרשור, כמו אלה שיש להם עם הפה שלי, חור התחת שלי ואיברי האחרים. בדיוק כמו השרשור, אני חי מהערך העודף הנסחט ממה שעובר דרך קיבתי ומעיי. מיהו איפה

השפה אינה ביתו של הקיום, אלא מגרש ירידים מלא בפרסומאים. בסחר מתמיד זה, אין ישות של שפה, ישנם תמיד קולות, ועוד קולות

הטפיל ומיהו הפונדקאי? האיברים הפנימיים הם פרזיטים אחד על השני; האורגניזם כמכלול הוא טפיל על העולם. המעיים שלי הם למעשה חור העובר ישירות דרך גופי; תוכנם – צואה ותולעים – נשאר תמיד מחוץ לי ונפרד ממני, למרות קיומם ממש במרכז שלי. השרשור הוא יותר "אני" מאשר אני עצמי. צואתי היא תמציתי הפנימית; עדיין איני יכול להטמיע אותה בעצמי, אלא מוצא עצמי מאולץ למסור אותה הלאה (מכאן המשוואה של פרויד של צואה, כסף וכשרון; והתחושה של ארטו שגופו ועצמיותו נשדדים בכל פעם שהוא מחרבן). פנימיות משמעה חדירה וקולוניאליזציה. זהות עצמית היא בסופו של דבר תסמין של פלישה טפילית.

כך זה גם עם השפה. לפי האמירה המפורסמת של בורוז, השפה היא וירוס. השפה היא למוח (ולפה המדבר, וליד הכותבת, ולאוזן המאזינה ולעיניים הקוראות) מה שהשרשור הוא למעיים. יותר מכך: ייתכן שאפשר למצוא חלל מעכל הנקי מזיהום טפילי (אם כי זה בסבירות נמוכה מאוד), אבל לעולם לא נמצא חלל מוחי לא־נגוע. גדילים של די־אן־איי זר פורשים עצמם במוחנו, בדיוק כפי שהשרשור פורש עצמו בקרבים שלנו. בורוז מציע שלא רק השפה, אלא "כל מאפיין של התת־מודע האנושי, המתבטא אצל זכר ונקבה, הוא בעיקרו מנגנון של וירוס". אין מפלט של פנימיות מזוככת, גם לא לפני השפה. כל מי שאנו, ואיפה ואיך שלא נחפש, "אנו כולנו מוכתמים במקור ויראלי".

הניסוח של בורוז הוא כמובן פרדוקסלי במכוון, מכיוון שווירוסים לעולם אינם יצורים במקור. הם לא מספקי־עצמם, או אפילו לגמרי חיים; הם צר[...] להפקיע תאים של פונדקאי חי על מנת להתרבות. הווירוס הוא רק די־אן־איי או אר־אן־איי ארוז בנרתיק מגן; כלומר, הוא מסר מוצפן בחומצת גרעין שתוכנו היחיד הוא צו לחזור על עצמו. כאשר וירוס פולש לתא חי, הוא מאולץ לקיים צו זה. כאן "המדיום הוא [...]ר": הווירוס לא מבטא שום ציווי, אבל חרף עובדה זו, הווירוס עצמו הוא הציווי. הוא מכונה לשעתוק, אבל בלי שום תוכן חיצוני או נסיבתי לשעתק. הווירוס הוא סימילקרום: העתק שאין לו מקור, שכפול ריק של עצמו עד אין־סוף. הוא לא מייצג שום דבר, והוא אינו צריך להתייחס חזרה לאמת מידה של ערכאה ראשונה, משום שהוא כבר מכיל את מלוא המידע – ורק את המידע – הנחוץ להעתקתו העצמית בהמשך. התיאור המפורסם של מרקס את ההון חל באופן מושלם על הווירוס: "כוח עבודה מת אשר, כמו ערפד, חי רק על ידי מציצת כוח עבודה חי, וחי יותר, ככל שהוא מרבה למצוץ כוח עבודה חי".

ריצ'ארד דוקינס ("הגן האנוכי") מציע שגופנו ומוחנו הם רק "מכונות הישרדות" להעתקת גנים, "רובוטים ענקיים גמלוניים" אשר נוצרו למטרה יחידה: העברת די־אן־איי. בורוז מתאר את השפה (או מיניות, או כל צורה של התת־מודע) כ"וירוס אנושי". כל מנגנוני השעתוק עוקבים אחר ההיגיון הוויראלי שעל פיו החיים יוצרים מוות, והמוות בתורו חי מהחיים. אז זכור זאת בפעם הבאה שאתה מתפרץ על ילד חמוד. "זועקת תינוק מגרגרת אל הרהורי גסיסה וגולגולת הבדולח", כותב בורוז, "זה מה שתקבל על זיון".

שפה היא אחד מאותם מנגנוני שעתוק. מטרתה אינה לציין או להעביר איזה תוכן ספציפי, אלא במידה רבה להנציח ולשעתק את עצמה. הבעיה עם מרבית הגרסאות של תיאוריות התקשורת היא התעלמותן מתפקיד זה, ובתמימות שבה הן מציגות שפה כאמצעי להעברת מידע. בעוד שפה, כמו וירוס או הון, היא עצמה לגמרי נטולת תוכן: התוכן המשוער שלה הוא רק מגוון אמצעים שניטלו בטפיליות על מנת לאפשר קביעת ערך עצמי וריבוי עצמי. מלבד אמצעי הביטוי, אין מסר נוסף.

התסמין הוא המחלה

תיאוריות התקשורת מנסות לאבחן מהי השפה, במקום לבחון את מה שהיא עושה. הן נכשלות להגיע למה שג.ל. [...]ין מכנה "ההיבט הביצועי של הביטוי הלשוני": במובן בו הדיבור והכתיבה הן פעולות, דרכים לעשות דבר, ולא רק דרכים ל(אי) ביטוי או להתייחסות למשהו (כמובן שביטוי והתייחסות גם הם, בסוף האנליזה, פעולות). שפה לא מייצגת את העולם: היא מ[...]ת בעולם, פולשת לתוכו, נוטלת ממנו. למעשה "ההיעלמות של הייחוס" המשוערת בפוסט־מודרניזם מעידה על הצלחת פלישה זו.

זה לא שהשפה לא מתייחסת למשהו ממשי, להפך. השפה עצמה הפכה ליותר ויותר ממשית. רחוקה מלהתייחס רק לעצמה, שפה משולבת בחוזקה בכל יתר ההיבטים של מציאות חברתית בת־זמננו. זהו וירוס אשר איגד עצמו באופן שלם מדי בחייו של מארחו.

לווירוס אין מוסר. ובאופן דומה, גם לווירוס השפה אין משמעויות. לומר ששפה היא ביצועית זה לא ללכת מספיק רחוק, מכיוון שזה משאיר בצד את השאלה הנוספת של איזה סוג מעשה מבוצע, ומי בדיוק מבצע אותו. זה לא אני שמדבר, אלא הווירוס שבתוכי. ודיבור/וירוס זה אינו פעולה חסרת תלות, אלא פעולה מונעת ומכוונת: פקודה.

ויטגנשטיין ועוד פילוסופים הציעו ששפה היא פחות ביצועית מאשר ציווית או מרשמית: לדבר זה לתת פקודות. להבין שפה ודיבור זה להכיר פקודות אלה ולהגיב להן בדרך כלשהי (ציות או התנגדות). גופנו מגיב באופן דומה לתסמינים של זיהום, או לפקודות די־אן־איי ואר־אן־איי ויראליות. כפי שמזכיר לנו בורוז: "התסמינים של הווירוס הם הניסיונות של הגוף להתמודד עם ההתקפה הוויראלית. על פי תסמיניהם תדע אותם... אם הווירוס לא יוצר שום תסמינים, אין לנו דרך לדעת שהוא קיים".

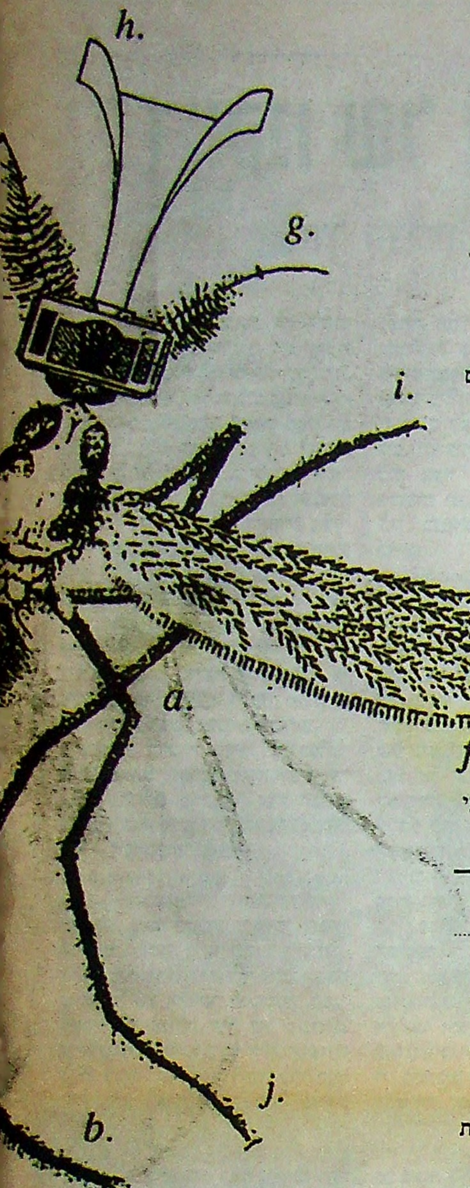
וכך עם כל הביטויים הלשוניים: אני מפרש הצהרה על ידי כך שאני מגיב לה, כלומר מחולל תסמין. קולות קוראים ועונים בלי הרף, פונים אל ומעוררים קולות אחרים. דיבור במובן של פוקו הוא תרגול של כוח: "הוא מגרה, הוא משפיע, הוא מפתה הוא מקל או מקשה; במידה קיצונית הוא מאלץ או אוסר לחלוטין; אף על פי כן הוא תמיד דרך השפעה... מערך פעולות הפועל על פעולות אחרות".

בדרך כלל אנו מצייתים להוראות אשר ניתנו לנו דרך המעיים בלא הרהור; אפילו אם אנו מסרבים להן מתוך הכרה, אנו עדיין פועלים תחת אילוציהן, או בהתאם לתכתיביהן. אולם מכיוון שהוראה היא עצמה פעולה, והתגובה היחידה לפעולה היא פעולה אחרת, מה שויטגנשטיין מכנה באירוניה "הפער בין הוראה להוצאתה לפועל" תמיד נשאר. אני יכול לענות לעשייה רק על ידי עשייה אחרת; אי אפשר לצאת אל מחוץ לסדרת הפעולות, לשבור את השרשרת ולבודד אחת ולתמיד את המשמעות "האמיתית" של ביטוי. הכוח המהותי של ביטוי מאלץ אותי להגיב, אבל שום פרשנות לא יכולה לערוב או לתקף חוקתית את הטבע המדויק של תגובתי. הדרך היחידה האפשרית להגדיר "משמעות" היא לומר שהיא שרירותית באופן קיצוני, מכיוון ש"כל תגובה לביטוי היא משמעות של אותו ביטוי". כל תגובה אשר תהה. בהתייחס גם לטבע ההכרחי, הפשיסטי, של השפה וגם לרגישות האין־סופית שלה לסטייה וחריגה.

יריד של פרסומאים

גדילי די־אן־איי משכפלים עצמם עד אין־סוף. אבל במהלך הישנות חסרת בינה זו, צצות ריאקציות בלתי צפויות, וירוסים זרים מחדירים עצמם בעורמה לרצף הדי־אן־איי, וקרינה מייצרת מוטציות אקראיות. בדומה למה שמתרחש במשחק הילדים "טלפון שבור": גם כאשר חוזרים על המשפט בדרך הכי מדויקת שאפשר, הוא נוטה להשתנות באופן קיצוני במשך הזמן.

לכולנו יש טפילים הגרים בגופנו; גם כאשר אנו עצמנו טפילים הניזונים ממבנים גדולים יותר. קראו לזה נוסחה לשליטה דמונית או ערפדית. הפרויקט המודרניסטי הגדול היה לתת לישות של השפה "לזרוח הלאה". אם "אני" לא הייתי הדובר, האמינו

סטיון שבירו הוא פרופסור לאנגלית וקולנוע באוניברסיטת וואשינגטון, ארה"ב. שבירו כתב שלושה ספרים: The Cinematic Body, Stranded in the Jungle ו־Doom Patrols. הוא מתעסק בנושאים כמו תרבות ההמונים, מידע ומה שהוא מכנה "הביולוגיה של הפוסט־מודרניזם".

שבירו חי ברשת, התחביב העיקרי שלו הוא שיטוט בעולמות הווירטואליים השונים ומשחקי תפקידים. זהו פרק מס' 10 (מתורגם ומקוצר) מתוך Doom Patrols, הנקרא "ויליאם בורוז". הספר כולו מתפרסם באתר האינטרנט של שבירו. בנוסף לספר, ניתן למצוא באתר גם קורסים ששבירו מעביר בנושא "תרבות אלקטרונית", ביקורות שכתב וראיון שנערך עמו. ולא פחות חשוב: רשימת הלינקים המשובחת של שבירו, מניטשה ועד ג'רי לואיס, מחופש הדיבור ועד ג'ים קארי.

http://www.dhalgren.com

ויליאם בורוז (5.2.1914 – 2.8.1997), אחד מאבות דור הביט. סופר, משורר, צייר, פסל ונרקומן. עוד מקצועות שלו: מוזג בבר, פועל במפעל, בלש פרטי ומדביר חרקים. מקומות בהם התגורר: לונדון, פאריס, ניו יורק, מקסיקו, טנג'יר. בורוז פירסם מספר גדול של ספרים, הבולטים שבהם הם: Junkie, ו"ארוחה עירומה", שהפך לסרט בבימויו של דיוויד קרוננברג. בורוז היה מכור לכל סוגי הסמים ולכל סוגי הסקס. היתה לו השפעה עצומה על מוסיקאים, והוא שיתף פעולה עם יו־2, אר־אי־אם, טום וייטס ואף הוציא תקליט משותף עם קורט קוביין, סולן "נירוונה" המנוח. לבורוז יש נוכחות מאסיווית באינטרנט. מקום טוב להתחיל ממנו הוא:

http://www.bigtable.com

המודרניסטים, זה משום שהשפה עצמה דיברה אלי ודרכי. היידיגר מודע מאוד לכך שהשפה מורכבת ממתן פקודות, אבל באופן נתעב עושה אידיאליזציה לכל התהליך של פיקוד וציות.

היום אנו יודעים יותר. אנו חייבים לומר, בניגוד להיידיגר ולקאן, שהשפה אף פעם לא "מדברת עצמה כשפה": תמיד זה טפיל מסוים, בעל אינטרסים והשקפה משלו, אשר מפיץ את הפקודות ומלקט את הרווחים. מה שמאפיין את הווירוס (או את טפיל המעיים) זה שאין לו יחסי קרבה נכונים לקיום. הוא רק מאכלס מעון של משהו אחר. כל דיון הוא אורח לא רצוי אשר סוחט ממני, בלי לשלם את חלקו בשכירות. גופי וביתי תמיד רוחשים – אם על ידי מקקים ושרשורים, או על ידי בני מאדים ושדים. השפה אינה ביתו של הקיום, אלא מגרש ירידים מלא בפרסומאים ואמנים

אנו מצייתים להוראות אשר ניתנו לנו דרך המעיים בלא הרהור; אפילו אם נסרב, אנו עדיין פועלים תחת אילוצים, או בהתאם לתכתיבים

מתחזים. בסתר מתמיד זה, אין ישות של שפה. אלא ישנם תמיד קולות: קולות ועוד קולות, קולות בתוך ומאחרי קולות, קולות המתערבים ב", מחליפים את, או לוכדים קולות אחרים.

אני שומע קולות אלה כשאני מדבר, כשאני כותב, כשאני עונה לטלפון. מרשל מקלוהן טוען ששינויים טכנולוגיים למעשה יוצרים שינוי ביחס של החושים שלנו. המדיה המלאכותית מייצרת טפילים, איברים תותבים, "ההתפשטויות של אדם". מדיות אלקטרוניות בנות-זמננו הן רדיקליות במיוחד, הן לא רק מגבירות איבר חישה זה או אחר, אלא מסמלות החצנה של מערכת העצבים האנושית בכללותה.

כיום כבר איננו זקוקים לכוהנים, מכיוון שמודמים ופקסים מספיקים כדי ליצור קשר בינינו לבין עולם של ערפדים ושדים, העולם של המתים. וירוסים עולים אל פני השטח, ומתגלים לא רק בעמקי הגוף שלנו, אלא נראים משורבטים על מסכי המחשב והטלוויזיה שלנו. ב"ספירה אפס" של וויליאם גיבסון, ה־LOAS של האיטי באים לידי ביטוי בסייברספייס: רוחות צצות במרווחי הביניים של העצב המורחב הקולקטיווי שלנו, ודורשות כפרה. מ־Doom Patrol אנו לומדים שהטלפון הוא "מתווך שדרכו רוחות יכולות לתקשר"; מלים הנאמרות בטלפון הן "הפצרה, זימון". המתים אינם יכולים להיפרד לגמרי מהעולם האלקטרוני. הם מותירים את קולותיהם מאחור, יוצרים תהודה ריקה אחריהם. הזמזום או הלחש הסטטי אותו אנו שומעים בקו הטלפון הוא הסכום של כל המלמולים החיוורים של המתים, קולות ריקים של קשרים מוחמצים, מהדהדים לאין־סוף. ביטויים נואלים אלו יחדיו ניזונים מ, ומשמשים תנאים מוקדמים לניסיונות שלי עצמי ליצור דיון. "הקליפות הכוכביות" של המתים לכודות במעמקיו, מזינות את האווטאר (הדמות המייצגת אותנו בסייברספייס. במיתולוגיה ההינדואיסטית: התגלמות של אלוהות) הרעבתני של הטלפון, ומושמות לעבודה בחוות הנמלים. בדומה לאופן שבורוז מציין זאת, החיים במוות של אין־סוף העתקות נגיפיות הם בעת ובעונה אחת השיטה והמטרה להסדרים פוסט־מודרניסטים של כוח. שום אידיאולוגיות הומניסטיות גוססות לא ישחררו אותנו מהדילמה הזו.

בורוז מציע אסטרטגיה מוזרה, רדיקלית יותר: "כידוע, חיסון הוא הנשק הנבחר נגד וירוסים וחיסון יכול לפעול רק דרך חשיפה". מכיוון שכל התרופות הטובות מבוססות על מתן מנה זעירה של חומר שבכמות גדולה עלול לגרום את המחלה, עלינו לשפר את הרגלי הטפילים שלנו, ולבקר בחריצות רבה יותר במגורים מתינו, מתוך הידע שכל מערכת המנציחה עצמה ומתפשטת מעצמה בסופו של דבר פוגשת במגבלותיה שלה, בטפילים שלה.

בואו נהפוך לגנדרנים של זבל, ונטפח את השרשורים שלנו, בואו נעצב, נגביר ונאיץ את התהליך של העתקה ויראלית: מכיוון שבכך נגביר את הסיכוי למוטציה. בראייתו של בורוז, "הווירוס תוקף יבשות שלמות ריקות. באותו הזמן זנים חדשים צומחים באותה מהירות מכיוון שההגבלים הזמניים על הצמיחה הוסרו... הבנק הביולוגי פתוח". עכשיו זה הזמן לבוזז בחופשיות, לשעבד עצמנו מעבר ליכולתנו. לפיכך, אל תנסה להביע את "עצמך", למד קמעה לכתוב מהכתבה ולדבר באופן נלהב בלשונות שונות. סופר הוא לא יוצר נעלה, כפי שד"ר פרנקנשטיין רצה להיות. הוא יותר מה שקרוי ערוצן, רדיו הקולט הודעות ממאדים.

בפיקציה של בורוז הכל נפתר אל ומתוך פי טבעת מסתובב, אשר בסוף הוא גם חור שחור קוסמי. בספר מצויר של צ'סטר בראון ישנו אדם הסובל מדחף מוזר: הוא אינו יכול להפסיק לחרבן. יוצא ממנו יותר ממה שהוא יכול היה אי פעם להכניס. מתברר שפי הטבעת שלו הוא שער לממד אחר, נקודת מעבר בין עולמות. ממד אחר זה אינו שונה בהרבה מזה שלנו: יש בו היירכיות שונות של כסף וכוח, בעיות אקולוגיות משלו ואפילו רונלד רייגן משלו. הממשק בין שני העולמות מוביל לסדרה של פנטסיות מיניות היסטריות, קטיעות מעוותות, ובלבולי זהות לא־מציאותיים. אבל מה שחשוב הוא תהליך המסירה, לא טבעו של המוצר.

זה סודה של הסקטולוגיה (חקר הצואה): פסולת היא ההון היחיד. "למה להתעכב על ספרים שהסופר לא היה "מאולץ" להם באופן מוחשי?" (בטאיי). אילוץ זה, הלחץ הזה במעיים ובקרביים שלי, מציין את הגישה של האחר הרדיקלי. במונחים אלה, אולי, אנחנו יכולים להשיב כראוי לתוכחה המפורסמת של ג'ורג' קלינטון: "שחרר את מחשבתך, והתחת שלך יבוא בעקבותיה".

הי קפטן. כיצד מקליטים מוסיקה מהסי.די לקובצי MP3?

תודה, תומר

הקפטן משיב: כדי להפוך שיר מהסי.די לקובץ mp3 יש להקליט תחילה את השיר לדיסק. אפשר לעשות זאת באמצעות תוכנות עזר שמגיעות בדרך כלל עם הסי.די, או עם כרטיס הקול. לאחר שיצרת קובץ wav של השיר על הדיסק, אפשר להפוך אותו ל־mp3 באמצעות תוכנות כמו MP3 maker, mpeg encoder ואחרות. רשימה של תוכנות מסוג זה, מוכנות להורדה, אפשר למצוא בכתובת:
http://www.mp3.com/windows/encoders.html.

קפטן יקר הצילו! אני משתמש בתוכנת הדואר פגסוס (winpm 32). עד עכשיו לא הצלחתי לשלוח דואר בעברית באמצעות התוכנה. אמנם יש לי גופנים בעברית – אבל אין לי מושג איך לכלול אותם בתוכנה. תתוכל להדריך אותי?

תודה, ליאת

הקפטן משיב: ליאת היקרה! Winpm גרסה 2.5 עובדת מצוין עם עברית (בחלונות בגרסה העברית), ואפשר לשלוח ולקרוא דואר בעברית לוגית. סביר להניח שבתוכנה שאת עובדת בה מוגדר גופן לועזי. במקרה זה, מתוך חלון חיבור ההודעה גשי ל־Message->Font, ובחרי גופן עברי כמו Arial (hebrew).

קפטן יקר, היכן אפשר להשיג תוכנה שבעזרתה אוכל לספק על "החלונות" באמצעות מיקרופון?

הקפטן משיב: יש שתי תוכנות טובות מאוד בתחום (שנקרא בז'רגון המקצועי Voice Recognition, או זיהוי קול). הראשונה היא IBM Voice Type, והשנייה – Dragon Naturally Speaking. שתיהן מזהות טקסט שוטף, ויכולות לקבל הכתבה בקצב דיבור רגיל, ואפילו מהיר למדי. הבעיה היא שהתוכנות האלו עולות כסף, והרבה, ולא ניתן להשיג גירסת shareware שלהן. אם אתה מעוניין לחזות בטכנולוגיה, אתה יכול להוריד דמו של חברת Verbex, שמדגים את היכולות של זיהוי משפטים, ב־ftp://ftp.verbex.com/verbex.exe.

האם יש ספק ישראלי שמציע קו 128K ISDN? אני יודע שנטוויז'ן מספקים רק קו של 64K.

ערן

הקפטן משיב: נכון. נטוויז'ן תומכת רק ב־64k. לטענתם, 128k זה יותר מדי, כי זה מפריע למשתמשים האחרים. מעניין. מאינטרנט זהב נמסר לנו שאין בעיה, ובנוסף אין הגבלת שעות (לעומת הגבלה של 10 שעות בחבילה הראשונית של נטוויז'ן, ו־40 שעות בחבילה שמקבילה מבחינת המחיר לזו של אינטרנט זהב). כדאי גם לברר את ההצעה של ISDNET, שאכן מאפשרים גלישה בקו ISDN של 128K. עוד מידע תמצא בכתובות http://www.isdnet.co.il ו־http://www.euronet.co.il.

קפטן יקר, אני זקוק למנוע חיפוש באתר שלי. התוכל להמליץ לי על הכלי הטוב ביותר לתקציב העומד לרשותי (כלומר חינם)?

טל

הקפטן משיב: המוצר הטוב ביותר לחיפוש טקסט הוא htgrep. זוהי תוכנה הכתובה ב־perl ומאפשרת לגולשים לבצע חיפוש באתר על קובצי טקסט. התוכנה פופולארית מאוד, מתוחכמת מאוד, ומצריכה רק מעט מאוד לימוד לפני שמשתמשים בה. בכתובת: http://iamwww.unibe.ch/~scg/Src/Doc/htgrep.html תוכל למצוא הפניות להורדת התוכנה, להורדת perl (אם אין לך), והרבה הסברים ועזרה.

שלום קפטן. אני משתמש בתוכנת הדואר Ms Exchange, ושאלתי היא איך יוצרים פנקס כתובות בנוסף ל־Personal Address Book, שהוא ברירת המחדל של התוכנה. או, לחלופין, האם אפשר לבנות ספריות בתוך פנקס כתובות מסוים?

תודה, הלל

הקפטן משיב: כדאי, רצוי ועדיף לעבור ל־Outlook, תוכנה אחרת של מיקרוסופט. אם אתה בעלים של חבילת Office 97, אתה יכול להתקין את Outlook מתוך החבילה. אם לא, ניתן להוריד גרסת בטא של Outlook 98 מהרשת ב־
http://mssjus.www.conxion.com/msdownload/outlook/98/b2/en/Setup.exe.
outlook נועד להחליף את exchange, וחוץ מספריות בתוך ספר הכתובות הוא מציע עוד כמה וכמה שיפורים.

קפטן שלום. התקנתי אופיס 97 ו־Outlook, ובכל פעם שאני משתמש ביכולת החיוג של התוכנה, המחשב מתקשר לאותו מספר שגוי (102)?! כשאני משתמש בחייגן אחר, אין כל בעיה. אשמח לעצה.

תודה, אדגר

הקפטן משיב: כדאי שתבדוק את ה־Dialing Properties שלך (מתוך לוח הבקרה, בחר במודמים). בדוק שבפרטים המצוינים שם כלולים אזור החיוג שבו אתה נמצא (בלי ה־0), ואזור החיוג של המדינה (ישראל – 972). בדוק גם ש־0 מוגדר כקידומת לשיחות חוץ.

טיפ השבוע:

אם אתם רוצים "לצלם" את המסך במחשב (כדי "לגנוב", למשל, תמונה מדהימה ממשחק), הקישו על הכפתור Print Screen, אחר כך פיתחו תוכנה גרפית כלשהי (למשל את הצייר בהתחל/ תוכניות/ עזרים/צייר), והקישו על CTRL ו־V. בעת תוכלו לערוך את התמונה, ולשמור אותה בדיסק.

לקפטן שלום! יש לי מעבד Cyrix 200 (מהירות שעון 150), רק שחלונות 95 מתעקשת לזהות אותו כמעבד 486. מה עושים – והאם זה בכלל משנה?

הקפטן משיב: לטענת Cyrix, מערכת ההפעלה חלונות 95 בגרסתה הראשונה מזהה כל מעבד מסדרת 6x86 כ־486. הם אומרים שאין לזה שום קשר לביצועי המחשב, ולכן לא הוצא patch לתיקון הטעות. בגרסאות חדשות יותר של חלונות (כמו OSR2) המעבד זוכה בזהותו האמיתית. ניתן לקרוא עוד בעניין זה באתר של Cyrix, בכתובת:
http://www.cyrix.com/scripts/knowbase/knowbase.dll/query?Topic=cpuid

יש עוד אלף כמוהו

משחק ישן, גרסה חדשה, וקהל יעד שלא קיים

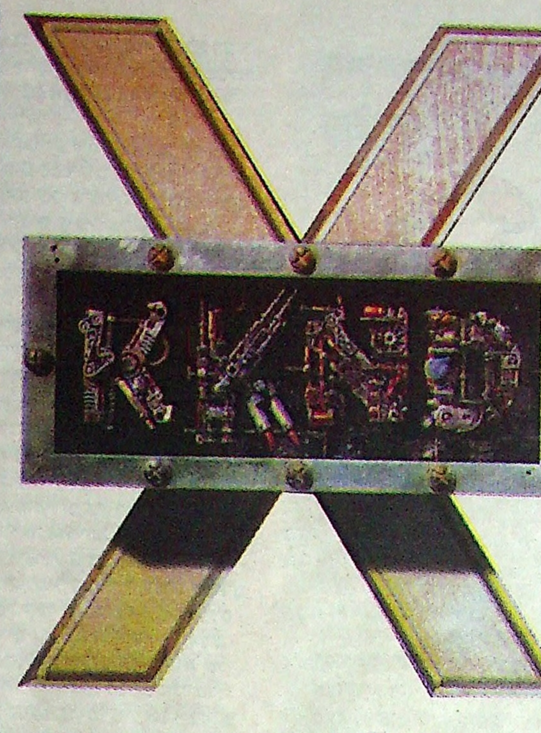
עידו דב

כשמשחק אסטרטגיה חדש יוצא כיום לשוק, הוא מזמין יחס חשדני מצד הצרכנים הפוטנציאליים. אין־ספור משחקים גרועים מופצים בשוק, ומוציאים לז'אנר שם רע ולא רציני. לפעמים נדמה שכל המשחקים החדשים הם למעשה שכתוב גרוע של משחקים מצליחים. העלילה חוזרת על עצמה (לרוב מדובר בהצלת גורל כדור הארץ או כוכב לכת שכן אחר), הדמויות הלוחמות, המבנים, היחידות והמפות נראות מוכרות מדי, והדרך לניצחון משעממת ולא קשה במיוחד.

על רקע זה ניכר באחרונה גל של שיבה למקורות – משחקי האסטרטגיה הקלאסיים המהווים מודל לחיקוי – שעתה הביא להוצאתו מחדש של המשחק "מחץ, הרוג והשמד" (KKND), תחת השם "מחץ, הרוג והשמד אקסטרים". לא מדובר בגרסת המשך למשחק המקורי, אלא באותו משחק שנוספו לו 20 רמות משחק חדשות. מפיצי המשחק הבינו כנראה שרבים מעדיפים את הדבר המקורי, הישן והמוצלח, על פני החיקוי הזול, ועל נטייה זו ביססו את הצעד השיווקי שלהם.

השאלה היא, האם כדאי לשחקנים ותיקים לרכוש את המשחק מחדש, ו/או האם הוא מהווה אתגר ממשי לשחקנים חדשים. התשובה, בשני המקרים, היא: לא. אין ספק שלמשחק יש יתרונות, כמו ממשק מוכר ונוח, גרפיקה טובה וסאונד חביב. ואולם שוב אנו מוצאים את עצמנו חוזרים לאחור בזמן, ומשחקים במשחק שנראה ומנוהל בדיוק כמו אחיו התאומים "דד אלרט" ו"קומנד אנד קונקר" (שיצאו לשוק לפני יותר משנתיים). והתחושה שבסרט הזה כבר היינו היא מדכאת מאוד. מה גם, שאסור לשכוח שמדובר במשחק ישן למדי (כבר בן שנה), שאחריו יצאו משחקי אסטרטגיה טובים ממנו בהרבה, למשל "עידן האימפריות", שנבחר למשחק השנה של שנת '97.

"מחץ, הרוג והשמד אקסטרים" הוא לא משחק אסטרטגיה קלאסי ששווה לחזור ולשחק בו שוב, אלא עוד משחק זניח שלא עושה יותר מדי בושות לז'אנר. הצרה היא, שכמוהו יש כבר הרבה יותר מדי.

KKND XTREME. הפצה: הד ארצי; מחיר: 229 שקלים

גלישה במצב Offline

שני הדפדפנים המובילים – הקומיוניקייטור של נטסקייפ והאקספלורר של מיקרוסופט – מאפשרים לגלוש במצב offline; כלומר – להוריד עמודים מהרשת ולצפות בהם מאוחר יותר, כשהמודם כבוי. היתרון הוא כמובן חיסכון בזמן החיבור לספק ובפעימות המונה. החיסרון הוא אפשרויות הגלישה המוגבלות שמקנה עבודה אוף־ליין.

בעת הגלישה, העמודים שמבקרים בהם נשמרים בזיכרון המטמון של המחשב (Cache Memory), שהוא זיכרון זמני. כאשר הזיכרון מתמלא, העמודים הראשונים שאוחסנו בו נמחקים, כדי לפנות מקום לאתרים החדשים. במצב אוף־ליין, אפשר לעיין באתרים המאוחסנים בזיכרון המטמון מבלי להתחבר לספק, מכיוון שהתוכן שלהם מאוחסן כבר ממילא בדיסק הקשיח של המחשב.

בשני הדפדפנים, כדי לגלוש כשהמודם כבוי (מצב עבודה המכונה 'גלישה אוף־ליין'), יש להגדיר ראשית בדפדפן אפשרויות שונות הכרוכות בגלישה.

נטסקייפ קומיוניקייטור: ניתן להגדיר בתוכנה שלושה מצבים של גלישה. האפשרויות נמצאות בחלון edit/preferences/offline, והן: Online work mode: מצב גלישה רגיל;

Offline work mode: הגלשן פותח את העמודים שנצפו ושמאוחסנים עתה בזיכרון המטמון שבדיסק הקשיח; Ask me: עם פתיחת התוכנה תיפתח תיבת דו־שיח, ובה אפשר לקבוע באיזה מהמצבים לעבוד – והאם להפוך אחד מהם לברירת המחדל.

לחיצה על הפלוס פותחת את אופציית ה־Download: מאפשרת לקרוא קבוצות דיון במצב אוף־ליין. אפשר לקבוע אילו הודעות לקרוא: הודעות שעדיין לא נקראו (Unread), כל ההודעות מהזמן האחרון, או הודעות מתאריך מסוים ואילך.

פתיחה של edit/preferences/advanced/cache מאפשרת לשנות את גודלו של ה־Cache, הוא זיכרון המטמון. ההגדלה נעשית על ידי הקלדה של גודל חדש (למחשב עצמו יש מגבלות לגבי גודל ה־Cache המקסימלי, והוא יודיע אם הגודל המבוקש חורג ממגבלות אלה). clear disc cache ו־clear memory cache ירוקנו את זיכרון המטמון, ויפנו למחשב זיכרון. פעולה זו תאט את קצב הגלישה הכללי, ותפגע באופציית הגלישה אוף־ליין.

אחרי קביעת ההגדרות ניתן לעבור למצב של אוף־ליין ולהתנתק מהספק, דרך תפריט file/go offline. לפני ההתנתקות תשאל התוכנה אם להוריד הודעות של קבוצות דיון, לבדוק אם הגיע דואר חדש, ולשלוח דואר שאוחסן בהמתנה.

אינטרנט אקספלורר: דרך view/options/advanced ניתן לצפות במצב אוף־ליין בעמודים שכבר ביקרו בהם, והם מאוחסנים לכן בזיכרון המטמון.

בדומה לקומיוניקייטור, אופציית ה־Settings מאפשרת ליצור הגדרות לגלישה אוף־ליין, למשל קביעת גודל ספריית ה־Cache באחוזים מגודל זיכרון המחשב. אחרי קביעת ההגדרות לוחצים על browse offline מתוך התפריט edit של התוכנה, והתוכנה מורידה רק אתרים שכבר נצפו. אם מקלידים כתובת של אתר שלא נצפה, התוכנה נותנת אפשרות להתחבר לרשת, או להישאר אוף־ליין.

ארכיון הארץ
הארכיון היחיד
בישראל הפתוח
לקהל הרחב
עכשיו גם
באינטרנט!

1460 גליונות "הארץ"

15,000 מ"ר מידע טהור

589 תקדימים משפטיים

481 פריצות דרך בהיי-טק

145 מובילים חברתיים

לחיצה אחת!

בארכיון "הארץ" באינטרנט ביכולתך לשלוף את המידע הדרוש לך מבין כל הכתבות שנכתבו ב"הארץ" ממאי 94, במהירות של לחיצת כפתור.
הקש מילה או מושג מתוך מגוון עצום של תחומים כגון אקטואליה, פוליטיקה, פסקי דין ונושאים משפטיים שונים, כלכלה, מדע, תרבות וחברה, שוק ההון, תעשיות עתירות ידע ואינטרנט ומפתח החיפוש הידידותי של הארכיון ישלוף עבורך את כל הכתבות שהתפרסמו בנושא ב"הארץ" מפורטות לפי תאריך, שם הכותב ושם המדור המארח. בתום קריאת הכתבה, ביכולתך להורידה על הדיסקט הקשיח ולהדפיסה.

טלפון לתמיכה - IOL תמיכה טכנית 24 שעות ביממה - 03-5120212

הארץ
לא מה שחשבת

ארכיון האינטרנט של "הארץ" -

WWW2.HAARETZ.CO.IL/ARCH

מחשבים לילדים קטנים מאד

איזה תפקיד יכול המחשב לשחק בגיל הרך? חוקרים סבורים שאף פעם לא מוקדם להתחיל, והשוק מציע מוצרים בהתאם. מדריך לילדים שנולדו עם עכבר ביד

"כיף ללמוד עם ריימן"

נטע גורביץ

על הגיל המתאים שבו צריך לקיים את מפגש המוחות הראשון בין ילד למחשב אפשר להתווכח. מצד אחד, אפשר לדחות את הכניסה של המחשב – ובאותה הזדמנות גם של הטלוויזיה – לעולם המושגים של הילד עד שהמציאות תעשה את זה בשבילכם. מצד שני, איך שלא תסובבו את זה, בגיל 12 הילד שלכם כבר ינסה לחדור למחשבים של הפנטגון, אז למה, בעצם, לא להתחיל מוקדם. המחשב יכול להיות משחק נהדר לילדים מגיל צעיר מאוד. הרעיון – כפי שיודע כל ילד שהושיבו אותו על האופניים עוד לפני שהרגליים שלו הגיעו למדרכה – הוא להפוך את העניין לחוויה חיובית, ולהקשיב לילד. אם הוא מעדיף לנסוע לראות פרות, הוא בטח יודע מה טוב בשבילו. פרות עושות "מו" בלי שלוחצים על שום דבר.

ההיכרות הראשונית של ילד עם מחשב יכולה להתבצע באחת משתי דרכים. דרך אחת היא להתייחס לפעוטות שמתיישבים בפעם הראשונה ליד המקלדת כמו אל כל משתמש מחשב אחר, להכיר בינם לבין העכבר ו/או המקלדת, ולתת להם להבין שרוב הסיכויים שהמכשירים האלה ילוו אותם עוד כברת דרך. זאת הגישה שנוקטות רוב הלומדות שנמצאות היום בשוק. קהל היעד הצעיר ביותר של תוכנות רגילות הוא ברוב המקרים ילדים מגיל שלוש. BabyRom הוא כיום הסי.די רום היחיד המיועד לילדים מגיל שנה, והוא מוכיח שהרעיון להושיב ילד בגיל הזה מול מקלדת ולתת לו לדפוק על הכפתורים – שלא ממש אומרים לו משהו – הוא לא כל כך מוצלח. הילד זוכה לחוויה מתסכלת, כי רוב הדפיקות האקראיות לא מזכות אותו בתגובה כלשהי, וההורה שצופה במקלדת שלו נופלת קורבן להתקפה של מהלומות לא ממוקדות זוכה להגיע לסף של התמוטטות עצבים.

אבל הדברים משתפרים עם הגיל. בסביבות גיל שלוש רוב הילדים מצליחים לעשות שימוש מושכל יותר במחשב. יש לא מעט תוכנות שמנצלות את המפגש הזה, בין ההתפתחות הקואורדינטיווית של הילד לפרק הזמן הארוך יותר שבו הוא מסוגל להתרכז בפעולה אחת, ומציעות שורה של משחקי למידה שמכוונים לפתח את הראייה המרחבית, הבנת הנשמע, מושגים בסיסיים בחשבון, צורות, מקצבים וחרוזים. תוכנה ותיקה ומוצלחת מהקבוצה הזאת היא "גורדי בגן הפלאים", של קומפדיה.

הבעיה היא, שגם בשלב הזה רוב הילדים מתקשים מאוד להפעיל לבד את העכבר, והמקלדת מבלבלת אותם גם אם הם נדרשים להתגבר רק על ארבעה מקשים, למשל מקשי החצים. פתרון ביניים הוא שימוש ב"איזי־בול" של מיקרוסופט. העכבר הזה, שבמקור יועד לאנשים בעלי מגבלות תנועה, שינה בצעד שיווקי מחוכם את פניו, ועתה מופץ כתשובה לבעיית המחשוב של ילדים בני שנתיים עד שש. זהו בעצם עכבר רגיל, שהכדור שמניע אותו הוצא מתחתיתו, הוגדל, והונח על ראשו. ידיים קטנות מצליחות להניע בעזרתו את הסמן על המסך בקלות יחסית, והשימוש בו גם מונע לחיצות מיותרות על המקשים של העכבר הסטנדרטי. התקנת איזי־בול אינה דורשת להיפרד מהעכבר הרגיל, והשניים עובדים יחד.

איזי־בול לא פותר את כל הבעיות, מכיוון שחלק גדול מהלומדות לגיל הרך דורשות גם שימוש במקלדת. מה שמשאיר שתי אפשרויות: לדחות את המפגש המרגש עם המחשב לסביבות גיל חמש־שש, או לאמץ את הפתרון של חברת קומפי.

קומפי היא חברה ישראלית, שפיתחה מוצר מהסוג שמעורר את השאלה איך לא חשבו על זה קודם. "מקלדת קומפי" היא מקלדת מיוחדת לילדים. יש בה מעט כפתורים, כולם צבעוניים או מצוירים, והגודל שלהם והמרווח ביניהם מתאים להתפתחות המוטורית של ילדים מגיל שנה. הילד יכול לדפוק על הכפתורים, להרביץ, לקלף את המדבקות ולקשקש (ומן הסתם הוא גם יעשה את זה), והמקלדת ממשיכה לדהור קדימה כמו השפן של דורסל.

המקלדת מתחברת ליציאת המדפסת במחשב, מה שאומר שהתינוק שלכם לא ינשל אתכם לגמרי – המקלדת של הגדולים נותרת מחוברת, ואפשר להשתמש בה בכל זמן שהילד מרשה. למקלדת של קומפי מחוברת גם שפופרת טלפון, מה שאומר שהילד ייתן אולי מנוחה לטלפונים האמיתיים שמסתובבים בבית. הטלפון האלחוטי שלנו, למשל, סיים קריירה מפוארת בשירותים.

המקלדת מקיימת אינטרקציה עם אחת מתשע התוכנות של "ארץ קומפי". מדובר כאן בעסקת חבילה: אי אפשר להפעיל באמצעות המקלדת של קומפי לומדות של חברות אחרות, ומצד שני, התוכנות של קומפי ניתנות להפעלה רק בעזרת המקלדת המיוחדת. זוהי אמנם מגבלה מסוימת, אבל התוכנות של קומפי מכסות באופן מקצועי וממצה את הכישורים שהילד מפתח בטווח הגילאים שראשיתו בגיל שנה וסופו בגיל שבו הוא יכול לעבור למקלדת רגילה בלי תסכולים מיותרים, כלומר חמש או שש.

השימוש במוצרים של קומפי מלמד ילדים קטנים שיעור כפול. ראשית, הם לומדים את העיקרון של פעולה־תגובה, שכל עבודה עם מחשב מבוססת עליו. כל פעולה של הילד מזכה אותו בתגובה הולמת על המסך. לחיצה על מקש כחול תגרום להצגת עיגול כחול. הרמת שפופרת הטלפון תגרום לאחת הדמויות להתייצב מולו על המסך כשגם בידה טלפון.

במקביל, הילד מפתח מיומנויות שונות במגוון רחב של תחומים: שפה, תפישה חזותית, תפישה שמיעתית, מוטוריקה, חשבון פשוט וכו' – הכל לפי הגיל וקצב ההתקדמות שלו. חוץ מזה, הלומדות עצמן באמת מקסימות, הדמויות מצחיקות, וההפעלה של התוכנות פשוטה וקלה. לא שהילד אמור להתקין אותה, אבל כשילד בן שנתיים מחליט שהוא רוצה לשחק במחשב עכשיו, אין דבר מעצבן יותר מלומדה שמבקשת מכם להגדיר את כרטיס הקול, ושואלת אם במחשב שלכם כבר מותקן DirectX 5.0. את הילד שלכם זה באמת לא מעניין.

מצד שני, אין שום טעם להגביל את החוויה של הילד אך ורק לתוכנות של קומפי. החיים זה לא רק "תיקי ובו", וכיום יש לא מעט לומדות, בעיקר לילדים מגיל ארבע, שכמאמר הטקסט על הקופסה, "מספקות שעות של הנאה ולמידה". דוגמה טובה היא סדרת "איתמר" של קומפדיה.

החודש יצא הסי.די רום הרביעי בסדרה – "איתמר מציל את הים" (אחרי "איתמר מטייל על הקירות", "איתמר צייד החלומות" ו"יום הולדת לאיתמר"). כל הלומדות מיועדות לילדים מגיל ארבע (פלוס מינוס כמה חודשים), והן מבוססות על סדרת ספרי איתמר של הסופר דוד גרוסמן. כל הלומדות מוצלחות מאוד, והאחרונה עולה על כולן. ראשיתו של סיפור העלילה באמבטיה. איתמר שולף את הפקק, ועם זרם המים נשטף הדג האדום שלו. אבא שלו, שמנגב את ראשו, אומר ש"הדג הלך לים", ואיתמר שואל: "ומה קורה אם מוציאים את הפקק של הים?". בלילה הדג קורא לאיתמר הישן, ומבקש ממנו לעזור להציל את הים. מישהו הוציא את הפקק של הים, וכל הדגים והחיות בסכנה. בינתיים עומד על החור כלב הים, אבל כדי להציל את כולם צריך איתמר למצוא את הפקק, ולהחזיר אותו למקומו.

המשחק מתנהל בתוך עולם אנימציה מסתורי ומופלא. איתמר מגלה פינות נסתרות של הים ויצורים קסומים, וצריך בעזרתם ובאמצעות עצמים שונים שהוא נתקל בהם בשיטוטיו לפתור את החידה ולהחזיר את הפקק למקומו. המשחק בנוי כקווסט של ממש, ויש לו פתרון שלם, שהוא אמנם אינטואיטיווי מאוד, אבל בכלל לא פשוט. במשחק הראשי משולבים עוד הרבה משחקים נפרדים, שניתן לשחק בכמה רמות. המשחקים האלה מתמקדים בפיתוח כישורים שונים, כמו הבחנה בין צבעים, התאמת צורות, תפישה מרחבית וכו'.

איתמר מציל את הים. הפצה: הד ארצי. מחיר: 149 שקלים. מומלץ למחשבים עם מעבד פנטיום 586

"חוות הלימוד של אמא אווזה", תוכנה נוספת שיצאה באחרונה, היא סדרה של ארבעה תקליטורים, המיועדים לגיל שלוש עד שש. הרושם שנוצר מכמות החומרה המרשימה מטעה. כדאי לציין – כי הדבר נכון גם לגבי הרבה תוכנות אחרות – שמחיר הייצור של תקליטור הוא נמוך מאוד, והעובדה שמשחק מגיע על גבי ששה סי.די רומים, או כל מספר בומבסטי אחר, לאו דווקא מעידה על כך שהקונה זוכה לתמורה נאה בעבור כספו.

התקליטורים מחולקים לנושאים – חשבון, מקצבים וצורות, קריאה וחרוזים – וכל תקליטור כולל שלוש פעילויות שונות. אבל, אליה וקוץ בה. ראשית, אין דווקא הקבלה בין נושא התקליטור למשחקים הכלולים בו. כך למשל, בתקליטור שעניינו קריאה יש משחק שלם של התאמת בגדים לדמויות מצוירות, שמתאים גם לאנאלפביתים גמורים. בתקליטור החרוזים יש משחק של יצירת תמונה על ידי שתילת דמויות על גבי ציור.

איזי־בול של מיקרוסופט

בעיה נוספת נעוצה בכך שהמשחקים לא מחולקים לרמות. כך, יש פעילויות שמתאימות לילדים צעירים מאוד (כמו שתי אלה שנזכרו לעיל), אבל באותה נשימה נדרשים הילדים להתאים בין אותיות כתיב לאותיות דפוס – משחק שקשה מאוד לעמוד בו בכבוד לפני כיתה א'. התוצאה המתבקשת היא (א) ילד מתוסכל, או (ב) הורה שצריך לפקח מאוד מקרוב על פעילות הילד כדי למנוע את תוצאה (א).

"חוות הלימוד של אמא אווזה" מופצת על ידי מחשבת, אבל – כפי ששמה מרמז – אינה אלא גרסה מעוברתת של תוכנה שיוצרה על ידי החברה האמריקאית Mattel. המשמעות המרכזית היא עולם של דימויים, שירים וחרוזים שזר לחלוטין לאוזנו של ילד שההורים שלו לא סיפקו לו אזרחות אמריקאית. בתקליטור הקריאה, לדוגמה, אמא אווזה מקריאה ממיטב שירי הילדות של ארה"ב, מתורגמים באופן צולע לעברית. ככה הפך השיר

דילמה להורים

מהו הגיל המתאים לרכוש לילד מחשב משלו?

חברי משכבר הימים, פייבר אופטיק, קיבל את המחשב הראשון שלו כשהיה תלמיד בבית הספר היסודי. את העובדה הזו טרחה לציין בפני בתי, זואי, תלמידת כיתה ג', כשביקשה ממני לפני זמן מה לקבל מחשב משלה. "פייבר אופטיק נשלח לכלא פדראלי על עבירות של פריצה למחשבים", אמרתי לה בנימת הקול השמורה בדרך כלל לניסיונותי לשכנע אותה שלא לעשות פירסינג באף. "אבל 'הניו יורק מגזין' כתב שהוא אחד ממאה האנשים החכמים ביותר בעיר, אמא", השיבה בתי, ונופפה בכתבה. 99 הנבחרים האחרים לא עניינו אותה, כמובן.

אבל יכול להיות שהיה משהו בדבריה. אחרי הכל, זואי נחשפה למחשבים מאז ימיה בגן. בשנה וחצי האחרונות ירדו מאוד מחיריהם של מחשבים אישיים, ואני יכולה לחשוב על הרבה דרכים (חוקיות) שבהן תוכל בתי להשתמש במחשב.

מצד שני, מחשב סביר עולה כ־1,500 דולר. וזה הרבה מאוד כסף. האם היא באמת מוכנה לכך? (יש לקרוא: האם אני באמת מוכנה לכך?) האם אני רוצה לראות אותה משוטטת און־ליין, במקומות שבהם היא יכולה להיתקל בתמונות פורנוגרפיות או להיקלע לצ'טים שאינם מתאימים לגילה? הרי ברור שעדיף שהיא תקרא ספר, או שתצא להחליק על הקרח עם חברים.

הורים רבים מקנים עדיפות לילדיהם כשהם שוקלים לרכוש "מחשב משפחתי", והם מתלבטים בשאלות האם רכישת מחשב בראש ובראשונה כדי לספק את צורכי הילד היא החלטה נכונה, ובאיזה גיל ראוי לרכוש לו מחשב משלו. בהקשר זה אין חוקים חד־משמעיים. מומחים סבורים כי ההורים הם שצריכים לאתר את נקודת הזמן הזו, התלויה בשני הצדדים.

אני הייתי חצויה בדעתי, עד ששוחחתי עם אליזבת וטסון, נשיאת אגודת הספריות לילדים. היא סיפרה לי, שכאשר ילדים חברו לילדים אחרים און־ליין, הפך המחשב לכלי מעולה ללמידה תוך שיתוף פעולה. גישת החינוך המסורתית דוגלת בלימוד עצמאי, אבל, לדברי ווטסון, "כך לא יוכשרו ילדינו לעבודה במאה הבאה. בעולם החברות, עובדים בצוות".

קחו לדוגמה את Moose Crossing (http://www.cc.gatech.edu/~asb/moose_croosing) – קהילה וירטואלית שבה יכולים ילדים לקיים קשר זה עם זה ולתרגל מיומנויות כתיבה ותכנות. "באופן טבעי ילדים נמשכים לפעילות כזו", אומרת איימי ברוקמן, מרצה למחשבים במכון הטכנולוגי של ג'ורג'יה, שהקימה את האתר, "משום שברמה הבסיסית, דרך הלימוד שלנו היא חברתית".

אני לא נאיווית. אינני סבורה שכל הילדים יעדיפו פעילות חינוכית על פני משחקי מולטימדיה. אני יודעת שיהיה עלי לפתות את בתי להשתתף בלימוד משותף, ולשכנע אותה שמדובר במשהו כיפי. גיליתי עוד מבחר רחב של אתרים וירטואליים שנועדו לילדים. ביניהם פרויקט פואבלו: (http://www.pc.maricopa.edu/community/pueblo/pueblocaeti/index.html) והקמפוס המגוון (http://www.du.org). ה"מאד קונקט" (http://www.mudconnect.com) מונה 379 קהילות וירטואליות הבטוחות לילדים.

מדוע לקנות לזואי מחשב משלה? היא הרי יכולה להשתמש במחשב שלי, ולחסוך לי כסף. אבל המחשב שלי חורק ואיטי (מדובר בבציר 94'). המטרה לא תושג אם המחשב יקרוס בכל פעם שבתי תנסה לפתוח עמוד עמוס בגרפיקה.

מסקר לא מחייב בחנויות מחשבים מקוונות למדתי שאפשר לקנות מחשב אישי ראשון טוב בתקציב של 1,500 דולר. יש לזכור, כי בנוסף למחיר החומרה, השימוש במחשב כרוך בהוצאות בעבור התחברות לספק ושימוש בטלפון.

חפשו מחשב שמהירות המעבד שלו היא לפחות 200MHz. אף על פי שמהירות הפעולה של מחשב תלויה ביותר מאשר המהירות הרשומה, זהו מקום טוב להתחיל בו את הבדיקה. צריך להיות לו כונן קשיח שיכול לאפסן לפחות 2 ג'יגהבייט. אם ילדכם מתעתד לשמור במחשב הרבה תוכנות הדורשות זיכרון רב, שיקלו קנייה של כונן קשיח בגודל 3.2 ג'יגהבייט.

למרבית המחשבים האישיים מצורפים צגים צבעוניים של 15 אינץ'. אל תתפשרו על פחות מכך. ואל תחסכו ב־RAM: קנו לפחות 24 מגהבייט. תוכנות חדשות (במיוחד של משחקים) דורשות זיכרון רב.

אבל אפשר להתפשר על כונן הסי.די רום. בעוד שלמרבית המודלים החדשים יש כוננים במהירות של 20x ו־24x, אפשר להסתדר גם עם מהירות של 16x. בכל הקשור למודמים, קנו כזה שמהירותו היא לפחות 33,600.

והערה אחרונה לסיום: הציבו את המחשב בסלון או בחדר אחר בבית שבו מתקיימת "תנועה ערה", ולא בחדר השינה של הילד. כך תוכלו לעקוב אחר הפעילות שלו מקרוב. ואולי הוא או היא גם ירשו לכם, לפעמים, להשתמש במחשב.

מישל סלאטלה, "ניו יורק טיימס"

המקלדת של קומפי, ותיקי, גיבורת הלומדות של החברה (למטה)

ל"גל ובר עלו על ההר כדי להביא דלי מים. גל סובב את הידית והדלי עלה מהקרקעית". Jack and Jill Went Up the Hill יש גם שירים מתורגמים, אבל מלים בעברית של האמפטי דאמפטי, Twinkle Twinkle Little Star וכו' על גבי הלחן המקורי, פשוט לא עובדות. במחלקת החרוזים יש עוד יצורי כלאיים מוזרים כמו "אף פעם לא חשבתי שאגיע לאורנית, עד שקניתי לעצמי..." (וכאן הילד נדרש לבחור בין מכונית, כוכב וצנצנת).

היתרון העצום של התוכנה הזו היא שכל ההפעלה שלה כרוכה בהכנסת התקליטור לכונן. היא לא דורשת התקנה, קונפיגורציה או טרדות אחרות, נפתחת על גבי שולחן העבודה, ומבטיחה, מהבחינה הזו, הרבה שלוות נפש.

"חוות הלימוד של אמא אווזה". הפצה: מחשבת; מחיר: 129 שקלים

"כיף ללמוד עם Rayman – הכרת המספרים וחשבון" הוא תקליטור חדש, שני בסדרה אחרי תקליטור ל"איות וקריאה באנגלית". הלומדה מעידה על עצמה שהיא מיועדת לבני ארבע עד שמונה, אבל כדי להתקין אותה ולהפעיל אותה צריך ניסיון של שנים במשחקי אסטרטגיה מרובי פונקציות. איך ילדים בגיל גן טרום חובה אמורים להתמודד עם שפע הכפתורים והאפשרויות – ואיך הוריהם טרוטי העיניים אמורים להתקין את המשחק בהצלחה – שאלות אלה נותרו בגדר חידה.

מי שמצליח להתגבר על הקשיים האלה, זוכה במשחק חביב מאוד ועשוי כהלכה. כמו בלומדה של איתמר, גם כאן הפעילויות מתבצעות בתוך סיפור מסגרת, וחוברת ההסבר אף מגדילה ואומרת שמטרת התקליטור "היא להפוך את המשחק למהנה ומלהיב כל כך, עד שהילדים לא יבחינו כי הם לומדים ומתרגלים את המיומנויות הבסיסיות הדרושות כדי להצליח בבית הספר". שזה בערך כמו להגיד שמטרת הפסטה היא להיות כה מלהיבה עד שהילדים לא ירגישו שהם אוכלים גם פולקע. ילדים יודעים להבדיל בין משחק ללימודים, ואם הם נדרשים פתאום לחשב כמה זה 3 כפול 5 בדיוק לפני שספר הדעת מגיע לידיו של ריימן, הם עשויים בהחלט לשים לב. השאלה אם הם אוהבים את זה או לא, היא אחרת. אם כן, צפויה להם הנאה גדולה מהמשחק הזה, שבאמת מפיק את המרב מחשבון בסיסי, ומלמד מיומנויות של זיהוי מספרים, ספירה, סדרות, חיבור וחיסור ועוד. המשחק עצמו משעשע מאוד, ומכיוון שהלימוד מחולק לרמות, הוא בהחלט לא ממצה את עצמו וגדל עם הילד.

אל הקביעה שהמשחק מתאים לילדים בני ארבע כדאי להתייחס בערבון מוגבל, מה גם שהתעמקות (בלתי נמנעת) בחוברת ההוראות מגלה שגם יוצריו ייעדו אותו לבני שש ויותר. מומלץ לילדים שההורים שלהם יודעים איזה כרטיס קול מותקן להם במחשב.

"כיף ללמוד עם Rayman – הכרת המספרים וחשבון". הפצה: באג. מחיר: 149 שקלים

איזי־בול. הפצה: מיקרוסופט; מחיר: 139 שקלים ברשת חנויות באג

מקלדת קומפי. הפצה: באג. מחיר: 299 שקלים, כולל שתי לומדות ראשונות ("צעדים ראשונים" ו"יום הולדת בארץ קומפי"). מחיר התוכנות הנפרדות נע בין 129 ל־169 שקלים. פרטים נוספים באתר: http://www.comfyland.com

"איתמר מציל את הים"

עדיעת הגולשים

אתר הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain

פורים

למרות הרוח הצוהלת המאפיינת את פורים, האתר של הרשות המאוחדת לחינוך יהודי־ציוני מקטלג, ממיין ומציין את החג בשיטתיות מעוררת יראה. הדמויות המרכזיות במגילת אסתר, הרעשן – למה, איך, כמה ומתי; מה מלמדת אותנו מגילת אסתר על אנטישמיות, פתגמים מתוך המגילה, מנהגים שונים לחגיגות פורים ומקורותיהם ההיסטוריים והסוציולוגיים, תחפושות פורים מיוחדות מכל העולם וגם רשימת הצעות מעניינת למארגני עדלאידע. רוב החומר באנגלית, אבל יש גם אי אלו הצעות לחג בשפת קודש.

http://www.jajz-ed.org.il/festivls/purim/index.html

שלוש פרשנויות המאירות את האספקטים הפמיניסטיים של מגילת אסתר:

http://www.jajz-ed.org.il/festivls/purim/pureng3.html

"ההיסטוריה של התלבושות" הוא ספר שיצא לאור בשנת 1880, ואסף בתוכו תיעוד בטקסט ותמונות של 500 תלבושות ותחפושות מכל העולם. תמונות מקסימות במיוחד מתוך הספר נמצאות באתר המקדם את מכירותיו, ועיון קצר בהן מבטיח השראה לכל נשף מסכות:

http://www.siue.edu/COSTUMES/history.html

חב"ד, שגם בימי חול אינם חסרים מצב רוח טוב, מתעלים את המבקרים באתר הפורימי שלהם לששון, גילה ורינה. את "פסטיבל פורים" הקימו החסידים במרילנד, ארה"ב, המזמינים אתכם לשחק במשחק פורים וירטואלי, לידנות מקובצי קול המכילים שירי חג, לשחק ברעשן וירטואלי או לקרוא יחד איתם את מגילת אסתר במולטימדיה. כהכנה לחג תוכלו לקרוא באתר על הגיבורה הנשית של המגילה ותוזמנו לשתף את כולם ברעיונות למתנות חג מקוריות לעניים.

http://www.his.com/~chabad/purim

"סייבר פורים" הוא משחק מולטימדיה הכולל שירים, ציורים לצביעה ושעשועונים, והוא עומד לרשות המבקרים באתר "שמע ישראל":

http://www.shemayisrael.co.il/purim/purim_play

הרבה אנרגיה תידרש לכם כדי לצלוח בשלום את אתר חגיגות הפורים של ירושלים הווירטואלית. יש כאן חידונים, הצעות למסכות, תחפושות ושעשועונים נושאי פרסים, דיון מקיף בשכרות ומנהגי טשטוש מוחין אחרים, תמונות של עוללים מחייכים, ומסמר הערב: מגילה דיגיטלית, המבטיחה לכם את סיפור אסתר, אחשוורוש, המן וזרש מלווה באפקטים קוליים בסטריאו. הזיקה לאתיופיה, הלא היא ארץ כוש, מתבטאת במתכון של תבשיל עדשים אתיופי, וכמובן גם אוזני המן:

http://www.virtual.co.il/city_services/holidays/purim

אתר רציני לגמרי העוסק בסיבות שהביאו להולדתו של חג פורים, דרכים לאומיות לפורקן חרדות והצורך הכללי של בני אדם לפרוק עול, לכרכר ולפזז. "פורים, פרודיה ופלפול" עוקב אחר המקורות המתארים את חגיגות פורים מאז ימי בית שני, מנהגי קריאת המגילה בקהילות שונות, והפעם הראשונה שבה החלו יהודי קהילת בבל להתחפש לרגל המאורע. ציטטות מן התלמוד, פרשנות מודרנית מול פרשנות מסורתית ופרודיות שהיו מקובלות בימי הביניים, ועוד. למעמיקים.

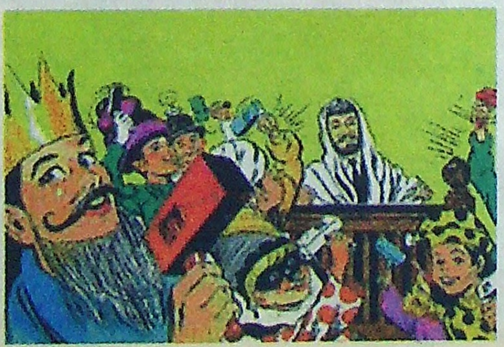
http://www.acs.ucalgary.ca/~elsegal/Shokel/880219_Purim_Parody.html

מסכות, מתברר, זה יותר מחתיכת פלסטיק עם שפם מלאכותי ומשקפיים או צלקת מדממת מלאכותית – ואם אתם לא מאמינים, היכנסו לאתר הבית של ארגון חובבי המסכות. התערוכה הקבועה באתר כוללת מסיכות מסורתיות ומודרניות מכל העולם, פרי עבודתם של אמנים מארה"ב, אירופה, אפריקה והמזרח הרחוק. אסופת הקישורים מכילה אתרי מסכות מכל העולם, ולמומחים המוכנים להשיב על כל שאלה באנגלית, גרמנית, צרפתית, איטלקית או ספרדית. המעוניינים להציג מסכות משל עצמם מתקבלים בברכה, ומוגנים על ידי חוקי זכויות היוצרים:

http://www.masks.org

ברט סימפסון חושב שהם שליחיו של אלוהים, אבל גם שאר האוכלוסיה די מחבבת אותם, כי למי כבר יכול להיות משהו נגד ליצנים? לאנשים שמאחורי "האזור החופשי מליצנים", מתברר, והם אפילו מוכנים לנמק את שנאת הליצנים שלהם ולהציג דוגמאות. האתר נוסד על ידי אנשים שפוחדים או מתעבים ליצנים, והוא משקיע מאמצים כנים להשניא אותם על כולם. האנשים האלה מנהלים קבוצות דיון על שנאת ליצנים, וקוראים לפעולות של ממש להדברת פאות מסולסלות, מסכות מחייכות ונעליים גדולות מדי. את סיפורי הזוועה על מפגשים עם ליצנים מומלץ לקרוא רק אחרי פורים.

http://www.circle-r.com/ncz/index.html

אתרים חדשים

בשקט בשקט, בלי שאף אחד יידע, ישראל נערכת למפץ המחשוב הגדול של שנת 2000. משרד האוצר מרכז באתר החדש שהקים מאמרים, מידע ופרסומים על פרויקט שנת 2000 בארץ, על ההסבה במשרדים ממשלתיים ובכלל החברות במשק, ועל התאמתם או אי התאמתם של תוכנות, מוצרי חומרה ומערכות משובצות מחשב לשנת 2000.

http://www.mof.gov.il/2000

האתר החדש של האקדמיה ללשון, שהוקם על ידי סנונית, הוא חלומו של כל מי שאימץ ללבו תחדישים כמו קדימון (פרומו) וזמריר (ג'ינגל). ההיסטוריה של האקדמיה, חידושי לשון, ופינת ההצעות למלים קשות יום – כגון דראג ומילק שייק – שטרם נמצא להן תרגום עברי מניח את הדעת.

http://sites.huji.ac.il/ivrit/ivrit.html

האתר החדש של רשות העתיקות ייקח אתכם לסיור מודרך בנושאי ארכיאולוגיה.

http://www.israntique.org.il

הערב יחל בערוץ 2 שידורה של OZ, סדרת דרמה על החיים בבית סוהר שמור לפושעים מסוכנים. פרטים על הסדרה ויוצריה (שחתומים בין היתר על "רצח מאדום לשחור") אפשר למצוא באתר שהוקם לכבודה:

http://www.accessone.com/~susanhu/oz

יהודה פוליקר הוא מעכשיו בעליו הגאים של אתר רשמי, השוכן בשדרת האמנים של אן־אם־סי. יש כמובן ביוגרפיה מפורטת, תמונות, קובצי סאונד, ואפשרות לקנות דיסקים און־ליין.

http://www.nmc-music.co.il

תמ"י (תוצרת מזון ישראלית) אחראית ליצירות מופת כמו שקיות של מרק נמס, ועכשיו גם לאתר מושקע ואינטליגנטי, שעניינו תזונה בריאה, והוא מיועד בעיקר לאנשי מקצוע בתחום. דיאטנים, תזונאים ורופאים יכולים לקרוא מאמרים וחדשות מעודכנות, להפנות שאלות לאנשי מקצוע וכמובן להתעדכן לגבי מוצרים חדשים של התשלובת. הנאה מובטחת גם להדיוטות.

http://www.tami.co.il

אתר השבוע

מתכננים טיול? שירות הערים של לייקוס הוא צעד ראשון בכיוון. אין כמו מפת העולם כדי לגרות בכל אחד מאיתנו את יצר הנדודים. לוחצים על יבשת, בוחרים אזור, בודקים את הערים, מצטיידים בקישורים מתאימים ואם רוצים, אפשר כבר להזמין חדרים. טוב גם לעובדים המעוניינים לצאת, ולו רק ברוחם, את גבולות המשרד.

http://cityguide.lycos.com

התר לוקליר

אחרי דקה התר דין לוקליר מוזכרת באינטרנט, לפי מנוע החיפוש "אלטה ויסטה", 31,625 פעמים.
היא נולדה כבת זקונים לאב ואם גאים ב־25 בספטמבר 1961, בלוס אנג'לס, ארה"ב. הרפרטואר של לוקליר כולל תפקידים ב־17 סדרות וסרטי טלוויזיה ובתשעה סרטי קולנוע, ועשר הופעות אורח בסדרות טלוויזיה.

אחרי חמש דקות לוקליר היא אחת השחקניות החביבות ביותר על מפיק העל אהרון ספלינג. שמותיהם נקשרו לראשונה עוד בהיותה בת 16, כשהופיעה בתפקיד אורח ב"ספינת האהבה". חמש שנים מאוחר יותר קיבלה תפקיד חשוב באופרת הסבון של כל הזמנים – "שושלת". לוקליר שיחקה את סמנתה ג'וספין (או בקיצור סמי ג'ו), דודניתה החתרנית של קריסטל הבכיינית. תפקיד זה זיכה אותה בפרס "תפוח הזהב" כ"תגלית השנה" לשנת 83'. כיום מוכרת התר לוקליר יותר מכל כאמנדה המרשעת מהסבוניה הפופולארית "מלרוז פלייס" (גם היא, כמובן, מבית היוצר של אהרון ספלינג).

אחרי רבע שעה לוקליר צורפה לצוות "מלרוז פלייס" כדי לנסות לבלום את מפולת הרייטינג שאיימה על עתיד הסדרה. בתחילה סירבה לקבל את התפקיד בטענה שהיא מבוגרת מדי. ברם, אחרי שהפסידה לקנדיס ברגן את תפקידה של מרפי בראון, החליטה בכל זאת לא לשכוח את מי שטיפח אותה במשך השנים (המפיק אהרון ספלינג, כבר אמרנו?), ולתת צ'אנס לסדרה. ואכן, מאז הרייטינג רק גאה. ספלינג, מצדו, טען לא מכבר שהסדרה תמשיך לרוץ כל עוד לוקליר תסכים להמשיך לשחק בה.

אחרי חצי שעה בניגוד לכוכבות בקנה המידה שלה, שמה של לוקליר לא נזכר כמעט באף שערוריה רומנטית. במאי 86' נישאה לוקליר לאהוב לבה ד'אז, טומי לי עטור כתובות הקעקע. הנישואים החזיקו מעמד עד 93', אז מצא טומי נחמה בזרועותיה של פמלה אנדרסון. לוקליר לא נשארה חייבת, ואחרי חצי שנה נישאה לגיטריסט להקת "בון ג'ובי", ריצ'י סמבורה (האקס של הזמרת שר), לו היא נשואה באושר עד היום. באוקטובר 97' נולדה לזוג בת בכורה ששמה אווה אליזבת.

אחרי שעה ואיך אפשר בלי חלטורות? בשנת 82' השתתפה לוקליר בפרסומות לשמפו אורגני ולחלב. מאוחר יותר הצטרפה למסע הפרסום של רשת חנויות הווידאו "בלוקבאסטר", ובאחרונה היא מפרסמת את סדרת צבעי שיער של לוריאל. כי בלונדיניות אמיתיות, אחרי הכל, יש רק באגדות.

- http://www.heatherweb.com
- http://www.joking.com/heather.html
- http://www.celebsite.com/people/heatherlocklear/index.html
- http://members.aol.com/MelroseTV/index.html
- http://www.hol.net/mirror/magic/femmes/HEATHER
- http://stormcat.simplenet.com/heatherl.htm

מילון

1. גופר Gopher לפני שפלש לחיינו ה־WWW עבר המידע ברשת בפרוטוקול הנקרא גופר. בכניסה לשרת שעדיין משתמש בגופר, ייתקל המשתמש בקובצי טקסט המסודרים בצורה היירכית. מדובר, כאמור, בתקופה שלפני הלינקים. אף על פי שנדמה כאילו עבר זמנו של הגופר, הוא עדיין נפוץ ופופולארי בארכיונים גדולים.
על מנת להתרשם מהגופר, לכו ל: gopher://gopher.cc.utah.edu תתפלאו לגלות היצע מרשים של מסמכים ישראליים.

2. שרת Server תוכנת מחשב המספקת שירותים לתוכנות אחרות, גם מחוץ למחשב שבה היא מאוחסנת (אנו מכנים בשם סרבר את המחשב שעליו רצה התוכנה). השירותים הם מילוי בקשה של "הלקוח" (Client). שרת אינטרנט הוא מחשב (ובעצם, תוכנה) המספק בקשות להעברת דפי אינטרנט בפורמטים שונים. "הלקוח" הוא הדפדפן המותקן במחשב האישי.

מצעד

עשרת מגזיני החדשות הפופולאריים ברשת בשבוע הראשון של מארס:

- http://www.pathfinder.com
- http://www.sportsillustrated.com
- http://www.cmpnet.com
- http://www.bloomberg.com
- http://www.internet.com
- http://www.tm.com
- http://www.nationalgeographic.com
- http://www.miningco.com
- http://www.eonline.com
- http://www.tvguide.com

לפי http://www.100hot.com

בהכנת המדור השתתפו עידו דב ודפנה לויינוביץ

יומן

שלישי 10.3

04:00. שיחה עם איאן גרי, מחבר "סקס, טפשות ותאוות בצע", על תעשיית הקולנוע ההוליוודית.

http://www.omnimag.com/talk

20:00. טום פולי וקיית פאוארס בשיחה על מלחמת המינים.

http://www.ivillage.com

20:00. אד קוץ', ראש עיריית ניו יורק לשעבר, מכהן כאב בית דין של תוכנית משפטים טלוויזיונית.

http://www.peoplescourt.com/bindev

רביעי 11.3

02:30. NBA בשידור חי. אורלנדו מג'יק נגד ניו יורק ניקס.

http://espn.sportszone.com/liveaudio/nba/1998/today/index.html

21:30. ארקדי דוכין מתארח באקווריום של IOL, לרגל צאת אלבומו החדש "כוכב האהבה".

http://www.iol.co.il

חמישי 12.3

13:00. מוסיקה אלטרנטיווית בהנחיית ליז ויילד.

http://www.radio.audionet.com/radio/alternative/wpll/index.html

05:00. צ'ט עם אד סולומון, תסריטאי ("גברים בשחור").

http://www.barnesandnoble.com

22:00. תחרות תחפושות וירטואלית ב-IOL, במהלכה יידרשו המשתתפים לעצב אווטארים לכבוד החג. מנחה: משה פרסטר.

http://www.iol.co.il

ששי 13.3

15:00. צ'ט עם קלייר באלדינג, שדרית רדיו ומומחית למירוצי סוסים.

http://www.oi.beeb.com/chat/comingup/index.html

שבת 14.3

כל היום. עדכונים שוטפים מויטבראד, מירוץ היאכטות סביב העולם. תמונות, קטעי וידאו ודיווחים קוליים:

http://www.whitbread.org/main.html

11:00. חדשות בשידור חי ממוסקווה, כולל ניתוחים והערכות.

http://www.wm.org

20:15. צ'ט עם המתעמלת האמריקאית שנון מילר, במסגרת אירועי גביע ויזה האמריקאי להתעמלות לשנת 98'.

http://www.usa-gymnastics.org/events/1998/american-cup

ראשון 15.3

01:00. צ'ט עם מחבר ספרי המתח הבריטי איאן פירס.

http://www.barnesandnoble.com

21:30. שיחת ועידה באקווריום, עם מיכל ניב ותמר מרום, מגישות "היפות והאמיצות" ברדיו תל אביב.

http://www.iol.co.il

שני 16.3

17:00. צ'ט עם השחקנית ומגישת תוכנית האירוח האמריקאית רוזי אודונל.

http://www.aol.com